

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан свима. Отварам заседање у предмету овог суда К.В. 1/2003. Као што знате, као што сте писмени предлог пре једно 15-20 ак дана добили ми смо поступак по ове нове две оптужнице решењем спојили са претходно започетим поступком, због тих нових оптужница суштински нових оптужених морамо се у претресу вратити нешто назад, али пре тога да видимо да ли смо сви ту.

Заменик ОЈТ је ту, пуномоћници оштећених, Ви сте за колегу Баровића, браниоци оптужених господин Петрушић је видим ту, Заклан такође, колега Јеврић је овде, Милан Вујин, Мара Пилиповић или Славиша Продановић је ту, господин Перковић је ту, господин Вуковић такође, Славко Перески је ту, Калањ Ђорђе је ту, Станић Милан и Штрбац Саво, за оптуженог Љубоја Марка – Дозет Ђорђе је ту, Милојевић Предраг - бранилац Станојевић Бојан је ту, за господина Златар Вуја – Јелушић Рајко је ту, те Калањ Ђорђе, Владимир Ђурђевић није, обавестио нас је да је на годишњем одмору, за господина Мугоша Горана – Илија Радуловић, за господина Шошића – Бељански Владимир је ту, за Ђанковић Мирослава адв. Јелушић, за Катић Слободана – Бојков Александар, за Клаба Наду – Перковић Мирослав је ту и за Булић Милана – Мунижаба Бранко је ту, те за господина Драговића – Калањ Ђорђе је ту, Апро Љубомир је ту. Да ли има неко од бранилаца којег ја нисам прозвао а у међувремену, колега Левајац?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја сам бранилац Драговић Предрага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Драговић Предрага?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Пуномоћје се налази у спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да из оног истражног списка.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Председник већа отвара заседање и констатује да су од позваних приступили сви, изузев пуномоћника оштећених адв. Баровића за кога се за замену јавља Гордана Лозналијевић Даниловић, као бранилац оптуженог Мугоша Горана адв. Марија Радуловић уместо адв. Илије Радуловића, те као бранилац оптуженог Драговић Предрага и адв. Левајац Зоран из Сремске Митровице.

Позивам оптужене, молим вас само устаните да видимо да ли су сви ту. Господин Вујовић Мирољуб, је ту, Вујановић Станко је ту, Перић Јовица присутан, Атанасијевић Иван, Војновић Милан, Маџарац Предраг је ту. Ланчужанин Милан, Љубоја Марко, Милојевић Предраг, Златар Вујо, Мугоша Горан, Шошић Ђорђе, Ђанковић Мирослав, Катић Слободан, Калаба Нада, Булић Милан и Драговић Предраг.

Председник већа констатује да су приступили сви оптужени. Потом председник већа објави састав већа.

Веће ради у саставу судија Гордана Божиловић-Петровић, судија Винка Бераха-Никићевић, ја сам Веско Крстајић и председник сам овог већа, а записник води Славица Јевтић. Питам странке да ли имате примедби на овај састав већа?

Странке сагласно изјављују да немају примедби на састав већа.

Па као што знате предмет претреса је кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривичног закона СФРЈ чије извршење се на терет ставља сада већ са три оптужнице овде присутним оптуженима. Ми смо као у претходном делу поступка чули и оптужницу и одбрану прве шесторице оптужених, у међувремену стале су на правну снагу још две оптужнице против осталих 11 оптужених, предмети су спојени и ја бих уколико нема неких претходних процедуралних питања, да кренемо са читањем ове две нове оптужнице. Колега Петрушић је нешто хтео?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Председниче већа, пре него што се крене са читањем оптужница одбрана оптуженог Вујовића изнеће један процесни предлог. Наиме, ради се о следећем. Као пуномоћник оштећених у овом предмету појављује се госпођа Наташа Кандић. Између два ова претреса, дакле од завршетка прошлог па до почетка данашњег одбрана оптуженог Вујовића је дошла до одређених сазнања која ми дају основ да бих госпођу Кандић могао предложити за сведока. Наиме, у интервјуу датом 21. априла 2003. године радио «Слободној Европи», госпођа Кандић је изнела чињеницу да располаже својим подацима који указују на одређена сазнања о овом кривичноправном догађају који је предмет овог суђења, те говори о тачном начину како су се ствари одиграле на Овчари, односно у том периоду у периоду ослобађања Вуковара односно догађаја који су предмет ове оптужнице. Имајући у виду да је један од принципа поступања сваког већа па и тужиоца и одбране принцип утврђивања материјалне истине, одбрана сматра да би са тог аспекта у фази поступка, када то дође на ред, одбрана могла предложити госпођу Кандић за сведока, те у том смислу предлажем да се током трајања овог претреса – доказног поступка, госпођа Кандић, не у буквалном смислу удаљи из суднице, али да се не може појавити у својству пуномоћника оштећених имајући у виду намеру одбране окр. Вујовића. Права оштећених породица, са свим уважавањем, ни у ком случају неће бити угрожена обзиром да у овој судници њихове интересе заступа и тужилац и наравно квалификовани пуномоћници по правилима струке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам добро разумео Ви још не предлагете госпођу Кандић као сведока него тек имате намеру да је предложите?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: У фази доказног поступка председниче већа кад одбрана добије реч и буде излагала односно давала своје доказе – предлагала доказе који ће се извести у доказном поступку у сваком случају да ћу је предложити за сведока. Уобичајено је да у овој фази поступка одбрана не предлаже сведоке. Кад се заврши са извођењем доказног поступка сведока тужилачке стране, односно доказа који су побројани у оптужници даће те реч претпостављам одбрани да ли има неких доказа. Ако ће госпођа Кандић сво то време бити присутна у судници онда је крајње ирелевантно предлагати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се али да би смо сад одлучили о нечему оваквом ми морамо имати образложен доказни предлог, које чињенице би требало утврдити саслушањем госпође Кандић као сведока да би смо уопште одлучили о томе да ли сада већ у овој фази поступка због претпостављам због таквог извођења доказа да јој није место у овој судници. Зато кажем у овом моменту Ви морате поднети такав образложен предлог да би смо ми могли о

њему одлучивати. Не можемо само на бази тога што ћете ви вероватно предложити то касније кад дође за то време. Ви можете доказе предложити од момента подношења оптужнице, уопште није никакав проблем, можете данас предложити неке доказе који ће се некад касније у доказном поступку извести. Нећете чекати крај доказног поступка по предлозима тужилаштва да тог момента предложите доказе. Дакле, све то време ви можете предложити доказе, ако предложете ово као неки доказ онда то мора бити образложено да бисмо ми могли процедурално да одлучимо о једном оваквом предлогу.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Ја, председнице већа нећу потврдити речи рећи да њој није место у судници да њен статус пуномоћника оштећених, имајући у виду изјаву коју је дала, а ја ћу је цитирати, наравно уколико дозволите или ћу вам доставити овај примерак а изјава је следећа: «Како ће се и на који начин разрешити да ли је Шљиванчанин под притиском чињеница које су се непосредно догодиле и под притиском тога да ће сада многи који раније нису хтели да сведоче да говоре о томе шта се догађало у Вуковару, у болници и након извођења људи из болнице сада спремни да говоре управо зато што постоји нека колизија интереса. Неки су сада на страни Шљиванчанина сматрајући да он нема удела у томе, док сви ови други који припадају територијалним јединицама, Четницима, Црвеним береткама, они су у овом тренутку чини ми се, по мојим подацима спремни да заложу своје бивше команданте и да не дозволе да се свали кривица пред домаћим судовима на те непосредне ратне команданте, него да се читава ствар заврши како они кажу на један тачан начин како су се ствари и одиграле а то је да не би било извођења ни стрељања да није било Шљиванчанина». Имајући у виду ову изјаву и јасне околности о којима се она изјашњава, а изјашњава се у време кад је овај предмет, да употребим тај израз, био под ембаргом, дакле, у време трајања истраге у предмету оптужница против Вујовића и осталих односно спровођење истраге које је било тад у току, дакле она каже да располаже подацима о томе шта се и на који начин одиграло и десило на Овчари и управо то су околности на које одбрана госпођу Кандић сад званично предлаже за сведока у овом предмету. Ви у сваком случају одлучите по том предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно. Нећемо ми сад одлучивати о доказним предлозима. Ја само кажем позивам да се доказни предлози изнесу. Шта каже заменик? Хтели сте још нешто да додате?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Судија, ја га управо из тог разлога износим као процесни предлог да би у каснијој фази не би евентуално представљало сметњу јер га не могу изнети имајући у виду да ће то бити у поодмаклој фази поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Петрушићу, чини ми се упутним, можете претпостављам данас урадити, да нам написмено поднесете тај предлог са, ако сам схватио то је нека изјава дата некоме као подлога ваших тврдњи због чега би било интересантно чути госпођу Кандић као сведока. Ајмо то тако да урадимо, па ћемо накнадно о томе одлучити. Видео сам да неко жели још нешто, господин Бељански?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја бих замолио председника већа да нас, ако је могуће то у овој почетној фази поступка, информисе одмах о томе какав је статус Латинковић Боже који је био један од оптужених и за кога смо сви приметили да није ту нити су његови браниоци, можемо да претпоставимо шта се догодило али да бисмо имали комплетан увид у предмет, а претпостављам

да има статусних промена у том смислу, молим Вас ако можете да нам саопштите шта се тачно догађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ако сам ја добро схватио то се десило задњих 7-8 дана и у том смислу позивам све присутне, све који ово слушају да о овоме што ћу сада рећи не смеју да извештавају, не смеју да помињу то име пуним именом и презименом због заштите, сада већ можемо рећи сведока сарадника. Оптужени кога Ви помињете је решењем већа овог суда у току прошле недеље, не знам тачно кад је то било, мислим да се то решење налази у овом судском спису, решењем већа је одлучено да ће он бити у овом поступку саслушан као сведок сарадник и због тога га данас овде нема. Ако нема неких других процедуралних ствари позивам заменика да прочита две нове оптужнице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптужницом тужиоца за ратне злочине терете се: Ланчужанин Милан звани Камени, Љубоја Марко звани Маре, Милојевић Предраг звани Кинез, Златар Вујо, Мугоша Горан звани Куштро, Шошић Ђорђе звани Жорж и Чича, Ђанковић Мирослав звани Ђани, Катић Слободан звани мајор Катић, Калаба Нада и Булић Милан звани Булица, што су у времену поподневних часова дана 20.11. до раних јутарњих часова дана 21.11.1991. године на пољопривредном добру Овчара у Вуковару у тадашњој Републици Хрватској у саставу бивше СФРЈ као припадници Територијалне одбране Вуковара која је била у саставу тадашње Југословенске народне армије, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је у том региону постојао а који није имао карактер међународних сукоба противно члану 3 став 1 тачка а) и ц) и члана 4 став 1, 2 и 4 Треће женеvске конвенције о поступању са ратним заробљеницима из 1949. године ратификоване од стране Народне Скупштине ФНРЈ 1950. године и члана 4 став 1 и став 2 тачка а) и е) допунског протокола из Женеvске конвенције из 1949. године под заштитом жртава не међународних сукоба од 08. јуна 1977. године («Сл.лист СФРЈ» бр. 16/78 – Међународни уговори), поступајући по претходним наредбама оптуженог Вуковић Мирољуба, команданта ТО и опт. Вујановић Станка, његовог заменика, против којих се води кривични поступак пред тим судом по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр. 3/03, према ратним заробљеницима у које су спадали припадници хрватских оружаних снага, милиција, добровољачких јединица, организованих покрета отпора и лицима која прате те оружане снаге иако непосредно не улазе у њихов састав, који су положили оружје припадницима ЈНА и који су претходно аутобусима довежени из вуковарске болнице, вршили убиства, телесно их повређивали и нечовечно поступали на начин којим се вређа људско достојанство, па су тако окр. Булић Милан звани «Булица», окр. Ђанковић Мирослав звани «Ђани», окр. Мугоша Горан звани «Куштро» заједно са НН лицима направили шпалир и приморали да кроз њега протрчавају ратни заробљеници приликом уласка у хангар, којом приликом су их сви заједно ударали металним штанглама, дрвеним палицама, кундацима, рукама и ногама по разним деловима тела, наносећи им телесне повреде, што су наставили и у хангару. Окр. Калаба Нада из хангара извела једног НН ратног заробљеника и лишила га живота пуцњем из пиштоља у главу, а када су ратни заробљеници пописани и тракторима одвежени на Грагово, на око један километар од Овчаре, окр. Шошић Ђорђе звани «Жорж» и окр. Милојевић Предраг звани «Кинез» из приколице извели по једног НН ратног заробљеника и лишили га живота тако што су им ноћевима прорезали вратове, док су преостали ратни

заробљеници извођени у групама по 7-8 лица и постројени испрд ископане рупе те су окр. Ђанковић Мирослав звани «Ђани», окр. Златар Вујо као припадници ТО Вуковар, окр. Ланчужанин Милан звани «Камени», окр. Љубоја Марко звани «Маре» и окр. Катић Слободан звани «Мајор Катић» као припадници добровољачке јединице «Лева суподерица» и више НН лица формирали стрељачки вод и из ватреног оружја пуцали у њих и тако их стрељањем лишили живота, и на крају окр. Милојевић Предраг звани «Кинез» прилазио стрељаним лицима која су још давала знаке живота и из пиштоља пуцањем у главу лишавао их живота, те су на овај начин лишили живота 200 лица од којих је идентификовано 192 лица и то:

Аца Илије Јозо, рођен 21.5.1949. године, Ахметовић Исмет Иво, рођен 1968. године, Андријановић Марка Винко рођен 9.2.1953. године, Арнолд Алојза Крешимир рођен 18.4.1958. године, Асађанин Јована Илија рођен 1.1.1950. године, Бабић Јосипа Дражен рођен 1.10.1966. године, Баинраух Стјепана Иван рођен 21.6.1956. године, Бајнраух Фрање томислав рођен 13.12.1938. године, Балаш Андрије Стјепан рођен 1.5.1956. године, Балог Јосипа Драгутин рођен 19.6.1974. године, Балог Драгутина Јосип рођен 25.11.1928. године, Балог Ивана Звонимир рођен 10.1.1958. године, Балванац Андрије Ђуро рођен 17.7.1952. године, Баножић Драга Борис рођен 2.2.1967. године, Барања Ратка Перо рођен 19.6.1968. године, Барбарић Јоза Бранко рођен 1.11.1967. године, Барбир Ивана Ловро рођен 1.11.1935. године, Барић Ђура Ђука рођен 26.12.1950. године, Баришић Андрије Фрањо рођен 28.05.1946. године, Барта Ивана Анђелко рођен 31.1.1967. године, Батарело Анте Жељко рођен 25.10.1955. године, Баумгертнер Томислава Томислава рођен 27.11.1973. године, Бегчевић Ива Марко рођен 1.4.1968. године, Бегов Мате Жељко рођен 30.9.1958. године, бингула Стјепана Стјепан рођен 15.10.1958. године, Бјелановић Николе Ринго рођен 24.11.1970. године, Блажевић Зденка Златко рођен 24.2.1964. године, Бодрожич Маријана Анте, рођен 7.6.1953. године, Босак Јураја Марко рођен 2.7.1967. године, Босанац Лавослава Драгутин рођен 21.8.1919. године, Босанац Томислав рођен 1941. године, Брачић Ивана Звонимир рођен 4.7.1970. године, Буовац Илије Иван рођен 3.9.1966. године, Буквић Ђорђе рођен 1966. године, Црњац Славка Иван, рођен 18.5.1966. године, Чолак Блага Ивица рођен 26.9.1965. године, Чупић Станоје рођен 1953. године, Далић Звонка Тихомир рођен 2.11.1966. године, Долишни Петра Ивица рођен 27.11.1960. године, Драгун Срећка Јосип рођен 9.9.1962. године, Дувњак Владимира Станко рођен 23.5.1959. године, Ђурђар Ђуре Саша рођен 5.3.1968. године, Ђукић Ивана Владимир рођен 21.2.1948. године, Ебнер Винка Винко-Ђуро рођен 7.4.1961. године, Фришчић Матије Драгутин, рођен 2.11.1958. године, Фурунџија Данка Петар рођен 30.11.1949. године, Гајда Михајла Роберт рођен 27.12.1966. године, Галић Мате Миленко рођен 10.12.1965. године, Галић Ивана Ведран рођен 29.5.1973. године, Гаврановић Ивана Борислав рођен 23.11.1954. године, Гаврић Пава Драган рођ. 31.10.1956. год., Главашевић Петра Синиша рођ. 4.11.1960. год., Граф Владимира Бранислав рођ. 7.9.1955. год., Гранић Милета Драган, рођен 1.1.1960. године, Грубер Илије Зоран, рођен 5.9.1969. године, гудељ Ивана Драго, рођен 9.9.1940. године, Хегедушић Драгутина Марио рођен 29.6.1972. године, Херцег Славка Жељко рођен 20.1.1962. године, Херман Драгутина

Иван рођен 14.5.1969. године, Херман Антуна Стјепан рођен 10.3.1955. године, Хлевњак Анђелка Недељко рођен 8.1.1964. године, Хољевац Ивана Никица рођен 10.4.1955. године, Хорватз Јосипа Ивица рођен 27.11.1958. године, Илиш Ивана Звонко рођ. 12.12.1941. године, Имбришић Павла Ивица рођен 13.2.1958. године, Ивезић Ивана Александер, рођ. 5.12.1950. године, Јајало Ивана Марко рођен 28.10.1957. године, Јакубовски Ивана Мартин рођен 1.4.1971. године, Јамбор Другутина Томо, рођен 3.3.1966. године, Јанић Антуна Михаел рођен 9.10.1939. године, Јантол Ђура Борис рођен 21.9.1959. године, Јарабек Камила Златко рођен 21.4.1956. године, Језицић Стипе Ивица, рођен 5.11.1957. године, Јован Влатка Звонимир рођен 7.4.1967. године, Јовановић Тодора Бранко рођен 4.2.1955. године, Јовановић Ђура Оливер рођен 8.12.1972. године, Јурела Томислава Дамир рођен 25.4.1969. године, Јурела Божа Жељко рођен 30.6.1956. године, Урендић Јуре Драго рођен 23.4.1966. године, Јуришић Фрање Марко рођен 17.8.1946.г одине, Јуришић Пава Павао рођен 28.8.1966. године, Јуришић Руда Жељко рођен 20.12.1963. године, Качић Петра Игор рођен 23.8.1975. године, Капустић Јосипа Јосип рођен 8.12.1965. године, Келава Антун Крешимир рођен 17.1.1953. године, Кнежић Фрање Ђуро рођен 2.4.1937. године, Колак Добросава Томислав рођен 22.7.1962. године, Колак Добросава Владимир рођен 20.1.1966. године, Коморски Пера Иван рођен 23.6.1952. године, Костовић Анте борислав рођен 24.12.1962. године, Ковач Мате Иван рођен 18.6.1953. године, Ковачевић Злата Зоран рођен 16.4.1962. године, Кожул Фрање Јосип рођен 8.3.1968. године, Краиноввић Луке Иван рођен 14.10.1966. године, Краиноввић Анте Златко рођен 4.12.1969.г одине, Красић Петра Иван рођен 18.6.1964. године, Крезо Хрвоја Ивица рођен 10.9.1963. године, Кристичевић Бранка Казимир рођен 13.6.1959. године, Лесић Бранка Михајло рођен 10.5.1950. године, Лет Ђуре Михајло рођен 25.04.1956. године, Лили Драгутина Драгутин рођен 26.1.1951. године, Ловрић Ловре Драгутин, рођен 26.1.1951. године, Лучић Мије Марко рођен 8.9.1954. године, Лукић Марка Мато рођен 2.2.1963. године, Љубас Луке Хрвоје рођен 26.1.1971. године, Магоч Михајла Предраг рођен 18.12.1965. године, Мајор Стјепана Жељко рођен 14.12.1960., Маричић Марка Зденко рођен 27.9.1956. године, Маркобашић Ружица, Међеши Јанка Андрија рођен 16.10.1936. године, Међеши Андрије Зоран рођен 9.9.1940. године, Миховић Гашпара Томислав, рођен 23.6.1952. године, Микулић Славка Здравко рођен 15.3.1961. године, Мишић Марка Иван рођен 22.12.1968. године, Млинарић Павла Миле рођен 5.12.1966. године, Мокош Стевана Андрија рођен 16.11.1955. године, Молнар Стјепана Александар рођен 8.4.1965. године, Мутвар Антуна Антун рођен 30.1.1969. године, Нађ Владимира Дарко рођен 27.2.1965. године, Нађ Фрање Фрањо рођен 17.8.1935. године, Нејашмић Милана Иван рођен 19.10.1958. године, Омеровић Јусуфа Мерсад рођен 1.1.1970. године, Омеровић Муфат рођен 1963. године, Оренски Владислав рођен 1950. године, Пап Андрије Томислав рођен 1.1.1963. године, Патарић Николе Жељко рођен 16.7.1959. године, Павлчић Адама Слободан рођен 24.9.1965. године, Павловић Ђуре Златко рођен 19.11.1963. године, Перак Анте Мато рођен 28.11.1961. године, Перко Бранка Александар рођен 17.3.1967. године, Перковић Јосипа Дамир рођен 28.10.1965. године, Перковић Јуре Јосип рођен 24.3.1963. године, Петровић Санка Стјепан рођен 26.10.1949. године, Пинтер Николе Никола рођен 4.10.1940. године, Плавшић Мате Иван рођен 24.3.1939. године, Полхерт Ивана Дамир рођен 22.11.1962. године,

Пољак Вјекослав, Половина Војина Бранимир рођен 22.6.1950. године, Посавец Густава Станко рођен 9.4.1952. године, Потхорски Стјепана Јања рођен 17.11.1931. године, Правдић Пере Тома рођен 11.1.1934. године, Пуцар Николе Дмитар, рођен 18.1.1949. године, Рагуж Антуна Иван рођен 22.4.1955. године, Радачић Иван рођен 1955. године, Рашић Фрање Милан рођен 16.4.1954. године, Ратковић Милана Крешимир рођен 4.3.1968. године, Рибичић Ивана Марко рођен 6.11.1951. године, Римац Славка Салвадор рођен 6.11.1960. године, Рохачек Антуна Карло рођен 21.10.1942. године, Рохачек Карла Жељко рођен 16.5.1971. године, Симунић Перо рођен 1943. године, Спудић Ивана Павао рођен 17.7.1965. године, Станић Мате Марко рођен 2.8.1958. године, Станић Ника Жељко рођен 23.6.1968. године, Стефанко Василија Петар рођен 5.5.1942. године, Стојановић Живка Иван рођен 19.3.1949. године, Стубичар љубомир рођен 1954. године, Сарик Стефана Стјепан рођен 2.4.1955. године, Синдиљ Вјекослав рођен 1971. године, Шренк Габријела Ђуро рођен 21.4.1943. године, Срефуљ Јураја Дражен рођен 1.1.1963. године, Тадић Јозе Тадија рођен 26.8.1959. године, Тарле Јозе Дујо, рођен 6.5.1950. године, Терк Божидара Антун рођен 6.10.1949. године, Тишљарић Томе Дарко рођен 1.6.1971. године, Тивановац Пава Ивица рођен 22.2.1963. године, Томашић Албина Тихомир рођен 4.7.1963. године, Тординац Ивана Жељко рођен 14.12.1961. године, Тот Еугена Томислав рођен 6.6.1967. године, Траљић Петра Петар рођен 30.6.1947. године, Турк Петра Петар рођен 30.6.1947. године, Турк Антуна Мирослав рођен 12.4.1950. године, Тустојић Јозе Дане рођен 10.10.1959. године, Ушак Мартина Бранко рођен 17.7.1958. године, Вагенхофер Јосипа Мирко рођен 3.6.1937. године, Вареница Фрање Звонко рођен 19.5.1957. године, Варга Владимир рођен 1944. године, Васић Ђорђа Михајло рођен 12.12.1963. године, Вербер Владимира Синиша рођен 22.2.1969. године, Видош Мате Горан рођен 4.10.1960. године, Виргесуна Антун рођен 9.6.1953. године, Влахо Драга Мате рођен 3.2.1959. године, Влахо Марка Мирослав рођен 30.12.1967. године, Володер Љуба Златан рођен 23.11.1960. године, Вујевић Антуна Златко рођен 28.10.1951. године, Вукојевић Јосипа Славен рођен 23.6.1970. године, Вуковић Рудолфа Рудолф рођен 18.11.1961. године, Вулић Анте Иван рођен 18.7.1946. године, Зера Васиља Михајло рођен 7.8.1955. године, Жељко Данка Јосип рођен 14.3.1953. године, Жеравица Стјепана Доминик рођен 11.11.1959. године и Жугец Мате Борислав рођен 21.11.1963. године,

чиме су извршили кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривиног закона СФРЈ у вези члана 22 истог закона.

Тужилац за ратне злочине је и оптужницу бр. КТРЗ бр. 4/04 подигао оптужницу против Драговић Предрага звани «Цеца и Капетан», што у времену у поподневним часовима дана 20.11. до раних јутарњих часова дана 21.11.1991. године на пољопривредном добру «Овчара» у Вуковару у тадашњој Републици Хрватској у саставу бивше СФРЈ као припадник добровољачког одреда «Лева суподерица» заједно са припадницима ТО Вуковара који су били у саставу тадашње ЈНА кршили правила међународног права за време оружаног сукоба који је у том региону постојао и који није имао карактер међународног сукоба противно члану 3 става 1 тачка а) и ц) и чл. 4 став 2 и 4 Треће Женевске конвенције о поступању са ратним

заробљеницима из 1949. године ратификован од стране Народне Скупштине ФНРЈ 1950. године члана 4 став 1 и 2 тачка а) и е) допунског протокола у Женевској конвенцији из 1949. године под заштити жртава не међународних оружаних сукоба од 08. јуна 1977. године «Сл. лист» бр. 16/78 међународни уговори, поступајући по претходним наредбама опт. Вујовић Мирољуба и опт. Вујановић Станка у заједници са припадницима своје јединице Ланчужанин Милана, Љубоја Марком, Катић Слободаном и припадницима ТО Вуковар, Ђанковић Мирославом, Златар Вујом, Перић Јовицом, Маџарац Предрагом, Атанасијевић Иваном тада Хусник Ивицом, Војновић Миланом, против кога се води кривични поступак пред тим судом по две оптужнице Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр. 3/03 и 04/03 формирајући са њима стрељачки вод према ратним заробљеницима у које су спадали припадници хрватских оружаних снага, милиција добровољачких јединица организовани покрет отпора која прате те оружане снаге иако непосредно не улазе у њихов састав који су положили оружје припадницима ЈНА и који су претходно пописани и тракторима одвежени на Грабово на око 1 км од Овчаре, а потом извођени у грапама по 7-8 лица и постројени испред ископане рупе вршио убиства тако што је из ватреног оружја пуцао у њих и тако их стрељао лишио живота који су на овај начин лишили живота 200 лица од којих је идентификовано 192 лица чија сам имена прочитао са претходне оптужнице,

чиме је извршио кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривичног закона СФРЈ у вези члана 22 истог закона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да су оптужнице прочитане.

Да ли пуномоћници оштећених у овом тренутку имају нешто да кажу?

Потом председник већа позива оптужене и то:

Ланчужанин Милана,

Доведите господина Ланчужанина овде за овај пулт. Изволите браниоче, само сачекајте.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Ако дозволите председниче, с обзиром на одредбе ЗКП-а које регулишу статус сведока сарадника, мада смо ми тек сада сазнали дакле за неко лице да је од окривљених да се определило да постане сведок сарадник за претпоставити је ако је суд већ како сте нас обавестили донео решење којим признаје том лицу сведока сарадника за претпоставити је да постоји некаква формална изјава дата неком на основу које сте Ви закључили да он заслужује статус сведока сарадника да би се окривљени могли изјаснити о оптужници сматрам да је у овој фази нужно да нас упознате на погодан начин са садржином те изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је нешто што знамо и ви и ја, то је нешто што се одвија мимо овог већа и замисао је уосталом таква, то су контакти тужиоца са оптуженим, никакве изјаве у спису у том смислу нема. Он је саслушан пред

већем тројице судија овога суда, не пред овим већем, наравно, него пред другим већем тројице судија и они су проценили и одлучили о том предлогу тужиоца да се да тај статус сведока сарадника. Он ће бити тек формално саслушан. Можемо се касније и о томе договарати да ли ће бити саслушан на самом претресу. Дакле, он пред судом није саслушан, да ли ће бити саслушан на самом претресу или ћемо наредити истражном судији да га у међувремену саслуша тако да ми сви кад касније уђемо у претрес, у доказни поступак, да ми сви располажемо са тим његовим исказом и да се можете и ви и ми припремити. Не знам ни ја шта тај човек може да говори и да сведочи, тужилац то зна, тужилац то процењује и веће које му је дало тај статус они су то такође проценили. Дакле, у спису у том смислу нема ништа.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако сам добро схватио ви ништа осим решења немате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим решења нема ништа.

Дајте приведите господина Ланчужанина.

Ваше име Милан Ланчужанин.

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки надимак?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Камени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је име Ваших родитеља, оца и мајке?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Каменко и Емилија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је њено девојачко презиме?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Николић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени господине Ланчужанин?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: 13.05.1963. у Винковцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србин, држављанин Србије и Црне Горе?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањен у Шиду, ул. Јелице Стаменковић бр. 20/10?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Станивуковић, Јелице Станивуковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Јелице Станивуковић бр. 20/10, по занимању столар, ожењен, отац две кћерке, малолетне?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Пунолетне, једна од 17 а једна од 19 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмен, завршио средњу столарску школу, војску служио 1982. године у Белој Цркви у чину резервног капетана прве класе?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не. Био сам као шофер регрутован односно отишао на одслужење а остао сам као столар у радионици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је дакле да ли сада имате неки чин резервног официра, то је тај резервни капетан прве класе?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се водите у неком војном одсеку?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не водим се. Војни инвалид сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта имате од имовине?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Имам кућу у изградњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим кућу у изградњи 120 квм. Да ли сте до сада осуђивани?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки други поступак се не води против Вас?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

1. Оптужени Ланчужанин Милан, који о себи даје личне податке, сагласно записнику од 31.01.2004. године,

Господин Љубоја Марко.

Господине Љубоја да ли имате неки надимак?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Маре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Ваших родитеља?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Стеванија и Станко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девојачко презиме Стеваније је?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Нинковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени и када?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: У Лиму 08.03.1969. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу читати ове остале податке да би смо ишли брже, ако нешто није тачно Ви ме исправите. Србин, држављанин Србије и Црне Горе, настањен у Калуђерици ул. Гиге Игњата број 4, студент историје, неочењен, без деце, писмен завршио средњу саобраћајну школу, војску служио 1989. године. Где?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: У тадашњем Титограду, данашњој Подгорици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Води се у војној евиденцији у Општини, овде стоји Зуце.

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Могуће да је Зуце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без имовине јел тако? Да ли сте осуђивани?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се други неки поступак води против Вас?

2. Оптужени Љубоја Марко, који о себи даје личне податке сагласно записнику о његовом саслушању од 25.12.2003. године који допуњује утолико што наводи да је војску служио 1989. године у тадашњем Титограду.

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: После, на граници албанској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо можете се вратити.

Господин Милојевић Предраг.

Господине Милојевићу да ли Ви имате неки надимак?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Кинез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Јован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајке?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Вера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вера или Верица?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Верица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њено девојачко презиме је?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Илић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: 27.09.1957. Сремска Митровица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србин, држављанин Србије и Црне Горе, настањен у Руми, ул. Гробљанска 67, конобар, ожењен, отац четворо деце, јесу ли малолетна, пунолетна?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Један је пунолетан, троје малолетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмени, завршио средњу угоститељску школу, војску служио у Бихаћу 1976. године. Да ли имате неки чин?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Води се у војном одсеку СО Рума, без имовине?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Имам кућу, имам заједничку кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сувласник сте куће? Да ли се кућа води на Вашем имену или?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не, кућа није регистрована иначе ја и супруга и брат мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само што није укњижена у земљишне књиге?

Осуђиван пред војним судом због издавања чекова без покрића на 6 месеци затвора, то је било некад, када?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: 1984. године, можда грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте казну издржали претпостављам? Да ли сте води неки други поступак против Вас?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Водио се у Црној Гори, у удруженом делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Подгорици?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Није у Подгорици, у Бијелом пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Договор за извршење кривичног дела, како је то завршено?

ОКР. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не бих желео о томе да говорим сада то је још у поступку.

3. Оптужени Милојевић Предрага, који о себи даје личне податке сагласно записнику од 25.12.2003 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Златар Вујо.

4. Златар Вујо,

Да ли имате Ви неки надимак?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Богдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајке?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Богданка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њено девојачко презиме?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Поштић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: 23.07.1962.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србин, држављанин СЦГ, настањен у селу Бождаревац, Барајево, ул. Симе Марковића бр. 89, дрводелар, ожењен, да ли имате деце?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико деце имате?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Једну кћерку, 8 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмен, завршио средњу дрвотехничку школу, војску служио у Шапцу када?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: 1980. мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта имате од имовине?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Имам кућу, недовршену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Недовршену 60 м². Да ли сте до сада осуђивани?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неки други поступак води против Вас?

4. Оптужени Златар Вујо, који о себи даје личне податке сагласно записнику од 25.12.2003. године, које допуњује тако што наводи да се његова мајка зове Богданка, да има једно дете, и да је војску служио 1980. године.

5. Оптужени Мугоша Горан.

Господине Мугоша, да ли имате неки надимак?

ОКР. МУГОША ГОРАН: Куштро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Ваших родитеља, видим овде имате име мајке?

ОКР. МУГОША ГОРАН: Мајку само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је њено име?

ОКР. МУГОША ГОРАН: Јулка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мугоша Јулка? Када и где сте рођени?

ОКР. МУГОША ГОРАН: 8. маја 1967. у Равном Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по народности?

ОКР. МУГОША ГОРАН: Србин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србин, држављанин Србије и Црне Горе, настањен у Бачкој Паланци, у улици Иве Лоле Рибара бр. 102, угоститељ, јесте ли запослени?

ОКР. МУГОША ГОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ожен, да ли имате деце?

ОКР. МУГОША ГОРАН: Да, двоје, из првог брака једну кћеркицу и из другог брака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су пунолетна, малолетна?

ОКР. МУГОША ГОРАН: Малолетна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малолетна обадвоје? Завршио средњу угоститељску школу, војску служио 1986. године, овде стоји Словенији, где у Словенији?

ОКР. МУГОША ГОРАН: У Толмину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Води се у војној евиденцији СО Бачка Паланка, без имовине, да ли сте осуђивани до сада?

ОКР. МУГОША ГОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неки други поступак води против Вас?

- који о себи даје личне податке сагласно записнику од 25.12.2003. године и који допуњује утолико што наводи да има двоје деце, по једно из два брака, те да је војску служио у Толмину 1976. године.

6. Оптужени Шошић Ђорђе,

Господине Шошућу, да ли имате неки надимак или више њих?

ОКР. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Има их више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим овде стоји, Ђоле, Жорж, Брка и Чича, то стоји?

ОКР. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

ОКР. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Борисав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајке, како је њено девојачко презиме?

ОКР. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Борисавка, Богавац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

ОКР. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: 28.01.1951., Доњи Ступањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доњи Ступањ, Александровац?

ОКР. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србин, држављанин СЦГ, настањен у Крушевцу, ул. Чолак Антина бр. 2/10, конобар, да ли сте запослени?

ОКР. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Тренутно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разведен, отац двоје деце, претпостављам пунолетна?

ОКР. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Оба су пунолетна, једна удата а једна не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмен, завршио средњу угоститељску школу, војску служио 1970. године у Бихаћу.

ОКР. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: У Бихаћу и у Словенији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Води се у војној евиденцији у Крушевцу, власник стана од 56 квм у Крушевцу, на овој адреси. Да ли сте осуђивани до сада?

ОКР. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неки други поступак води против Вас?

ОКР. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Не.

- са подацима као са записника од 25.12.2003. године.

7. Оптужени Ђанковић Мирослав,

Господине Ђанковићу да ли имате неки надимак?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ђани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајке?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Анка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је њено девојачко презиме?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Перановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: 14. мај 1967. у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србин, држављанин СЦГ и Републике Хрватске, настањен у Лаћарку, ул. Карађорђева бб, код Сремске Митровице јел тако?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боравите у Немачкој у Баден Бадену, ако сам тако схватио.

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Свуда по Европи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању угоститељ, разведен, отац једног детета, јели то дете малолетно?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Малолетно, 11 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмен, завршио четврти степен угоститељске школе, војску служио 1988. године у Сомбору?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: У Сомбору, са прекомандом у Словенију, Врхника, ракетна база.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Води се у војној евиденцији у Сремској Митровици, власник кући у Лаћарку око 120 м², то све ово читам овде што сте својевремено дали код истражног судије, неосуђиван, да ли се неки други поступак води против Вас?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не, ово је први пут.

- који о себи даје личне податке сагласно записнику од 25.12.2003. године.

8. Оптужени Катић Слободан,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ћете се примаћи микрофону, биће тако лакше и једноставније.

ОКР. КАТИЋ СЛОБОДАН: Одговараћу са да или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваш надимак Мајор Катић?

ОКР. КАТИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца, Живко, мајке Драгица, њено девојачко презиме Катић такође, рођен у Земуну 16.08.1957. године, Србин, држављанин Србије и Црне Горе, настањен у Сурчину, ул. Војвођанска 373, радник, ожењен, отац једног детета, писмен, завршио средњу саобраћајну школу, војску служио на Ластову 1976. године, води се у војној евиденцији СО Земун, власник куће од око 200 м² и 6 ари плаца то је на овој адреси. Да ли сте господине Катићу осуђивани? Видим овде стоје пре 15-ак година због неке туче.

ОКР. КАТИЋ СЛОБОДАН: Пре 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре 20 година, 6 месеци затвора које сте издржали? Да ли се води против Вас неки други поступак?

ОКР. КАТИЋ СЛОБОДАН: Не.

- који о себи даје личне податке сагласно записнику од 25.12.2003. године.

Ако сам добро схватио Ви сте својевремено оперисали канцер грла?

ОКР. КАТИЋ СЛОБОДАН: Ја сам оперисан, имам отворену рану и смета ми загушљив простор.

9. Оптужена Калаба Нада,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки надимак?

ОПТ. КАЛАБА НАДА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Ваших родитеља?

ОПТ. КАЛАБА НАДА: Ненад, мајка Петра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њено девојачко презиме?

ОПТ. КАЛАБА НАДА: Цвијановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

ОПТ. КАЛАБА НАДА: 21.01.1962. у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српкиња, држављанин СЦГ и Републике Хрватске?

ОПТ. КАЛАБА НАДА: Држављанка Србије и Црне Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји држављанин СЦГ и Хрватске, то је 25.12.2003. године код истражног судије у Новом Саду, ако се сећате, дакле нисте држављанин и Републике Хрватске?

ОПТ. КАЛАБА НАДА: Одрекла сам се тог држављанства кад сам овде подносила захтев за држављанство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањена у Земуну, ул. Лазара Мамузића бр. 21/3, трговац, у ванбрачној заједници са овде опт. Вујановић Станком, имате једно дете, писмена завршила средњу трговачку школу, од имовине видим овде стоји да имате стан у Земуну од око 60 м²?

ОПТ. КАЛАБА НАДА: Да, али није укњижен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте до сада осуђивани?

ОПТ. КАЛАБА НАДА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неки други поступак води против Вас?

ОПТ. КАЛАБА НАДА: Не.

- која о себи даје личне податке сагласно записнику од 25.12.2003. године, који исправља утолико што наводи да није и држављанин Републике Хрватске.

10. Оптужени Булић Милан,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки надимак?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Булица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајке?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Пера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њено девојачко презиме?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Дошен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: 30.16.1955. у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србин, држављанин Србије и Црне Горе, настањен у Новом Саду, Сајлово бр. 29, месар. Јесте ли запослени?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ожењен, отац троје деце, јел тако?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малолетна?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Двоје су малолетни а један ће сада бити пунолетан у деветом месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмен, завршио средњу школу, војску служио 1974. године, где?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: У Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину десетара?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, водите се у војном одсеку у Новом Саду?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Вероватно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Власник куће на овој адреси у Новом Саду?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте до сада осуђивани?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неки други поступак води против Вас?

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Не.

- **који и себи даје личне податке сагласно записнику од 07.05.2004. године, који допуњује утолико што наводи да је војску служио 1974. године у Сарајеву**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека приступи **Драговић Предраг.**

11. Оптужени Драговић Предраг,

Господине Драговићу да ли имате неки надимак?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Да, Капетан и Цеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајке?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Живана Ђуровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: 20.10.1956. у Сремској Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте и настањени, ул. Фрушкогорска 173а?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србин, држављанин СЦГ, хемијски техничар, запослен у фабрици Целулозе у Сремској Митровици, ожењен, отац три сина – 24, 20 и 10 година, писмен, завршио средњу хемијску школу, војску служио у Херцег Новом 1976. године, води се у војном одсеку у Сремској Митровици, без имовине?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: У родитељској кући, заједно смо градили кућу отац и ја, у једној кући скупа живимо, али води се на мог оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте осуђивани?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега, ја видим овде стоји чл. 33 Закона о оружју и муницији?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Јесте, на условну казну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте осуђивани за још што?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Па јесам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте на издржавању казне ако сам добро схватио, које кривично дело је у питању?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Због ове Овчаре, једном сам већ осуђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у притвору или у затвору?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Био сам у два притвора и сад у затвору од како је Ђинђић убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због ког кривичног дела?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Па све због Овчаре, па сам писао неку изјаву, морао сам вратити човеку ауто, био је украден ауто, ја сам помогао да се врати том човеку ауто па ми је онда писао, у међувремену је долазила полиција из УБПОК-а и председник Окружног суда Сремске Митровице, јавни тужилац, па су ме убеђивали, мислили су да је нешто знам ко је стрељао ове људе у Вуковару, ја нисам знао ништа, онда су ме осудили на 5 година робије за неку изнуду, ништа то мени није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је правоснажно и ви сте били упућени на издржавање казне?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Јесте. Сад више ни тамо нисам, три, четири затвора сам променио од како је Ћинђић убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проверићемо. Да ли се сада води какав поступак против Вас?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

- који о себи даје личне податке сагласно записнику од 06.06.2003. године.

Да ли бранилац адв. Левајац жели нешто да каже?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Господине председниче већа, хтео сам да интервенишем само утолико што је првостепена одлука била на 5 година а након тога је одлуком другостепеног суда Врховног суда Србрије преиначена и смањена на казну затвора од 3 године, све ово о чему је наш браћеник хтео да говори говорићемо када буде давао свој исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Након тога председник већа све оптужене поучи у смислу одредби члана 318 ЗКП.

Дакле, ово што ћу сада рећи су поуке оптуженима које смо овде сада видели, господин Вујовић, Вујановић и остали то и од раније знају нека и они слушају, дакле, господо пратите ток претреса, слушајте шта ко говори, можете давати објашњења и коментаре везано за доказе које ћемо у претресу извести, можете постављати питања оптуженима, сведоцима, вештацима које ћемо у претресу саслушати, дакле, пажљиво пратите ток претреса. Ја молим стражу да све оптужене изузев господина Ланчужанина, то се наравно не односи на Вујовића, Вујановића, Атанасијевића, Маџарца, Војновића, него све ове остале оптужене ових 11 изузев Ланчужанина, да се удаље из суднице. Дакле, нека ту остану Вујовић, Вујановић, Перић, Атанасијевић, Маџарац, Војновић и Ланчужанин.

Прелази се на

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

Те су претходно из суднице, у засебну просторију, упућени оптужени Љубоја, Милојевић, Златар, Мугоша, Шошић, Банковић, Катић, Калаба, Булић и Драговић, а приступи оптужени ЛАНЧУЖАНИН МИЛАН, па упитан најпре од стране председника већа изјави:

Ја сам управо желео да видим са господином Ланчужанином, видим да користите за кретање тај штап, о чему се ради?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мождани удар који сам имао пре 7 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешко се крећете, Да ли можете стајати тако?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Било би добро када бих имао столицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како бисмо то организовали а да имамо и микрофон за Вас? Дајте овако пренесите овде столицу, само наместите. Мораћете са стране господине Ланчужанину јер Вас не видимо.

Господине Ланчужанин, да ли сте разумели оптужбе које сте малопре чули, које сте у писменом облику добили пре једно месец дана?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Разумео сам оптужницу у потпуности. Сем чињенице да сам био на Овчари остало је све измишљотина и лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ улажење у одбрану. Пре тога ћу Вас питати нешто друго, не морате одговорити на ово питање, можете се консултовати ако то већ нисте урадити, можете се консултовати са Вашим браниоцем, дакле, да ли признајете да сте извршили то кривично дело које Вам је стављено на терет и своју кривичну одговорност, или не?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не да признајем, немам везе уопште са тим догађајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Разумео сам зашта се теретим, али не признајем да сам извршио кривично дело нити своју кривичну одговорност.

Господине Ланчужанин, по закону Ви не морате се бранити, можете се бранити ћутањем, али претпостављам да Ви желите да изнесете Вашу одбрану али ево Ви сами реците.

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Желим да се браним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Своју одбрану ћу изнети.

Изволите господине Ланчужанин, кажете то није тачно што се наводи у оптужници. Реците нам све што мислите да треба да кажете.

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Стојим иза сваког слова које сам дао истражном судији, значи оно што сам рекао истражном судији Алимпићу, то је потпуна истина што се тиче мене и моје јединице, апсолутно никакве одговорности нити било какве везе имамо с тим догађајем, сем што смо били на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте на Овчари то вече? Ајте нам причајте, да се мало вратимо уназад, како је дошло до тога да се Ви уопште ангажујете у тим ратним дејствима, дешавањима у Вуковару, када и како сте ангажовани? Како

сам ја схватио Ви сте негде са том групом добровољаца, од око стотинак људи, дошли 18. октобра у Вуковар, јел тако? Изволите, причајте нам о ангажовању те јединице, каква је Ваша улога, функција била у тој јединици?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Моја улога је била као сваког другог искреног Србина и патриоте да ослободим српски народ из окупираних територија, тада Вуковара, да се прикључим одбрани Вуковара. Остала ми је породица тамо и имовина, кућни праг. Радио сам оно што је била дужност патриотска сваког Србина који је био из Вуковара. Нажалост нисмо били сви тамо, али било нас је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били командант те јединице, јесте ли командовали тим људима и како је до тога дошло?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја сам формирао јединицу у Шиду негде почетком октобра месеца односно почетком октобра месеца или крајем септембра и захтевао сам од тадашњих, ја не знам да ли је то било министарство истурено, не знам како се звала та канцеларија у Шиду где су били Слободан и Филиповић Душан, они су као били за ТО Славонија, Барања и Западни Срем и тражио сам да ме пребаце што пре са том јединицом у Вуковар, јер сам претходно возио, мислим да је био министар за водопривреду, тако се представио Владо Косић, узимали смо узорке воде из бунара за пити, морали смо носити на анализу да ли је питка или није питка. Тада сам обишао ратишта, обишао прву линију код Станка Вујановића горе на, рекао сам да ћу доћи чим будем могао, скупићу што више добровољаца, што више људи који имају намеру да дођу овамо да бране српски народ, што сам и учинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, са том групом људи 18. октобра 1991. долазите у Вуковар, питао сам Вас да ли сте Ви били какав командант те јединице или сте били обичан војник?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Био сам командант, командовао сам Левом суподерицом као јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та јединица се звала Лева суподерица?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Надимак, ето да би се знало кад се иде увече на реферисање или када се дају задаци да се зна која јединица на ком правцу мора се знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био смештен штаб?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Штаб је био смештен у Новој улици, у кући Васе Робије и његовог брата Пере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте увече кад се иде на реферисање, код кога се ишло?

ОКР. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Код мајора Тешића смо ишли свако вече на реферисање и тамо смо правили планове, која је следећа акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та јединица била и Ви, да ли сте били самостални у деловању, или сте били под командом?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ниједна јединица није самостално деловала. Све су јединице, на том правцу на којем сам ја био, биле под командом и координацијом тог батаљона гардијске бригаде којим је командовао мајор Тешић, тада је био мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај батаљон је имао више чета ако сам ја добро схватио?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Имао је. Ја мислим да је имао три чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате командире тих чета?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја знам све командире, не знам ко је којом четом командовао, знам Радића, знам Зиројевића и Бојковског. Капетан Радић је био на нашем правцу деловања где смо били Мирољуб и ја, а Бојковски је био скроз десно тамо, он је био са Станком, Станко је односно био с њим, али између нас је био тај капетан Зиројевић он практично није био, где је био ту је и остао, бар док сам ја био тамо није се померао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ишли код Тешића на реферисање, јел то било уобичајено?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Вече пре акције. Значи ако ће акција бити сутра увече бисмо направили састанак, направили план акције, добио свако свој задатак, правац кретања и после акције би реферисао свако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би био у том смислу Вама непосредни старешина?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мајор Тешић, односно капетан Радић сад по њиховој командној одговорности а нама директно на терену, с нама координисао са мном и са Мирољубом капетан Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто у том контексту помињете Мирољуба?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Зато што је Мирољуб био командир тог вода или шта је било ту од територијалне одбране, исто у садејством са капетаном Радићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је долазио такође на те састанке, реферисања код Тешића?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мислим да је долазио, можда не сваког пута али је долазио, ја сам ишао углавном сваког пута на састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Станка Вујановића знате, схватио сам да знате?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Станка знам, како не бих знао. Станка нисам често виђао тамо, долазио је капетан Бојковски, не могу да тврдим да сам га уопште виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како је његово ангажовање било у то време?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Он је водио једну мању групу бораца у садејству са тим капетаном Бојковским. Сад не могу да набрајам који су били борци, знам да је у почетку је био, изгнуло је много тих момака, не знам колика је група била нити имена могу да наводим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате господина Јакшића, Душана Јакшића, шта је он био тада?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја када сам дошао 18. октобра у Вуковар он је, ја мислим да је био командант одреда Петрова Гора, и пошто сам ја добио назив јединице и формацију, имао сам потписану од стране Слободана Граховца и Дулета Филиповића, ја сам добио да се јавим гардијској бригади. Када сам дошао у Вуковар рекао је да ће ме распоредити, да ћу бити трећа чета одреда Петрова гора, па сам ја рекао да је ово формација као јединица која се придодаје, значи у садејству са ТО Вуковаром или тим одредом који је Петрова гора који је био на том правцу, али да се ставља под команду ЈНА тако сам добио директиву у Шиду када сам кретао за Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ја добро схватам, Ви нисте прихватили то да будете трећа чета у саставу тог одреда?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам ни могао да прихватим јер сам добио јасно директиву коме да се јавим и коме да се ставим на располагање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су биле остале чете ако би ово требало да буде трећа, претпостављам да су биле прва и друга?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Била је једна чета, они су изгинули, мислим да је води пок. Фот Сениша, ја могу само да причам из сазнања, из прича, из препричавања, али ја нисам био очевидац догађаја нити сам био тамо у том периоду. Мислим да су изгинули у освајању правца од касарне према дому здравља где је касније био суд и општина, за то време наше власти. Мислим да је на том правцу, у тој акцији, страдало та чета која се практично и расула, е сада која је била друга, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је одржан неки састанак са Тешићем када сте дошли у Вуковар тог дана?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја када сам дошао у Вуковар тога дана не, дошао сам 18. октобра, преспавао сам на Велепромету, 19. сам се преселио у свој штаб у кућу Васе Робије и то вече или следеће вече, мислим да смо то вече 19. увече смо имали састанак код Тешића. 20. је већ била акција, у тој акцији сам већ страдао, имао сам и погинулих и рањених и сам сам био рањен у тој акцији. Значи 19. увече смо већ имали тај први састанак. Мислим да је 19. или да ставимо 19. или евентуално 20. могуће да 19. нисмо имали ништа, да сам размештао људе 20. а да је акција била 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21. октобар?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да, да не будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сад читам део Вашег исказа и истраге па Ви коментаришите то јел то тачно или није: «На првом састанку код мајора Тешића били су присутни капетани Радић, Бојковски, Зиројевић и капетан прве класе Стијаковић, који је био помоћник командира батаљона, док су ови капетани били командири чета. Нисам сигуран да је и Станко био на том првом састанку».

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко Вујановић, на кога мислите Станка, Вујановића?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «На том првом састанку а и на осталим састанцима био је присутан и командант ТО Петрова Гора Јакшић који је имао идеју да ове јединице људи које сам довео буде практично трећа чета одреда Петрова гора јер је прву чету водио Мирољуб а другу Станко».

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да то није била његова идеја на састанку код мајора Тешића него то је био дан када сам дошао у Вуковар, значи не на том састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причате да је то била његова идеја, да то буде тако, занима ме ово да Ви овде наводите и кажете да је прву чету водио Мирољуб а другу Станко?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја формицијски не знам ко је прву чету, која је прва, а која друга чета. Групу људи је водио Мирољуб у садејству са Радићем, он је углавном увек био лево од мене, да ли је била формацијски чета или је била група ја вам то не могу рећи. Моју јединицу називају одредом или шта ја знам, а формацијски је бројала до 100 људи, није никада била 100, било је после прве акције сам 40 отерао из јединице, мислим отишли су, неки су се поплашили, неки нису радили оно што им је речено, па смо их најурили,

углавном стални састав је био 30,40 до 50 људи стално, једни су одлазили други су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је то формацијски, суштински звао се одред?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Величина јединице, зато кажем не знам да ли је Мирољуб командовао четом, шта је била чета или вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте рекли четом, првом четом је водио Мирољуб а другу Станко, идеја је била Јакшићева да ово ваше, ви са вашим људима представљате трећу чету?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често сте одлазили код Тешића?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Пре и после сваке акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре и после сваке акције, да ли би то било свакодневно или ређе?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Није свакодневно, није сваки дан, била су и примирја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте, само је тачно да сте били на Овчари?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја сам ујутру тог 20. ујутру сам сео у ауто и отишао за Београд мислим да сам покојног малог Тапа водио пошто је рањен био две акције пре пада Вуковара, рањен је у образ и тај гелер му је вађен изнутра да не би имао ожиљак из вана, возио сам га да му се ваде конци и обишао сам тамо малог Џоа и Џо је био у тој акцији рањен, покојни тај Ваљаревић, умро је пре неких 10-ак, 15-ак дана. И вероватно, али ја сад не могу да се сетим, прво ја бих вас молио да на почетку имате у виду да ја имам 12 година иза тога свега и два мождана удара, значи да ме не присиљавате да се сетим нечега што или можда да вам покушам дочарати да је то тако не знам на неки свој начин, ја не могу прецизно да одговорим да ли сам био у толико и толико сати ту, али оно што говорим свака реч је тачна и стојим иза сваке речи. Значи тај дан сам био у Београду, цео дан сам био у Београду. Дошао сам у вечерњим сатима, када сам се јавио у штаб, речено ми је да се јавим хитно на Овчару. Ја сам тада купио своје обезбеђење, кажем обезбеђење, момке који су ту били, Кинеза, Марета, Цецу и био је још један момак с нама и отишли смо на Овчару. Дошли смо на Овчару, тамо нормално то што пише и у првој изјави, на Овчари је била маса људи, Вуковарчана, било је и војске. И ушао сам унутра у тај хангар не би ли препознао некога, евентуално да га извучем, не знам ни ја, нисам ни знао шта се дешава, нисам ни знао ни шта је ни која је сврха да они буду ту на Овчари, не знам значи уопште нисам упознат био у ток догађаја, да ли су и због чега су вођени тамо, зашто су уопште тамо, ко их чува, ко их обезбеђује, немам појма. Значи оно што сам рекао у својој првој изјави то је тако како је, значи не могу ја сад да, поставите ми питање па ћу ја да вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам желео да Вам пружим прилику да Ви сами причате оно што мислите да треба да нам кажете. У том смислу, причајте слободно што год желите да кажете, ми ћемо Вам постављати питања евентуално.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Све сам то рекао раније истражном судији, то можете прочитати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да не читамо него ипак је жива реч жива реч. Дакле, затичете поруку у свом штабу да се јавите на Овчару и одлазите са Кинезом, Цецом и Маретом. Кажете да је био још један, не желите да кажете ко је то?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, вас петорица одлазите на Овчару са којим аутомобилом?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Пасатом, светло плаве боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пасат, светло плаве боје? Какву ситуацију затичете на Овчари, кажете пуно људи је било?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Морам да кажем да је кад сам ја дошао на Овчару био је мркли мрак, значи потпуни мрак је био, није био сумрак него је био мрак. Значи то је било негде 8, 8,05, или 8,10. Нисам гледао на сат али из разговора са истражним судијом и кад смо разговарали о том догађају значи могао бих закључити да је било око 8 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву ситуацију ви тамо затичете?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Затичем ситуацију, пуно људи испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то пуно људи, да ли их препознајете, ко су ти људи?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па да будем искрен нисам их ја загледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то Вуковарчани?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Углавном Вуковарчани, Вуковарчана је било, војске, кажем вам био је мркли мрак, значи нисам могао видети сваком фацу да препознајеш и ушао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се јавили коме на Овчари ако сте добили поруку у штабу да се јавите на Овчару, да ли сте потражили некога коме је требало да се јавите?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја не могу сада да прецизирам да ли сам се јавио, јавио сам се тамо сигурно сам се јавио ако је Мирољуб био тамо вероватно сам му рекао, сад неко ми је рекао да ли ми је Мирољуб рекао «ајде уђи Камени да ли препознајеш неког да ли можеш да гарантујеш за некога» у том контексту ја сам тако ушао унутра и гледао сам те заробљенике као и сви, нисам ја био једини било је још људи унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљеници су били у хангару?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам мало ту ситуацију у хангару тада дакле у моменту када Ви улазите у хангар, где се налазе, с леве, с десне стране од улазних врата?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Кад се уђе у хангар са леве стране сам ту, ту сам ушао, ту сам издвојио 4-5 људи што сам хтео да поведем назад за Велепромет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте их издвојили?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мени је у првој акцији нестао један поручник, то сам рекао истражном судији, о коме ни дан данас нема трага уопште и хтео сам да покушам да од тих људи које сам знао а и евентуално и да спасим неког за кога сам мислио да и нема неки удео свој није дао у том рату на супротној страни, хтео сам једноставно да извучем и да спроведем на неки начин истрагу не би ли пронашао макар тело, да добијем какве податке о том поручнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега да их спасите?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да их изведем ван, не знам где су требали ићи да ли су требали ићи за Митровицу. У том периоду када је Вуковар пао једни су заробљеници ишли у Митровицу у затвор, једни су имали ту привилегију да су ишли одмах на размени једни су пуштани, неки су пуштани, неки су били слободни, добили су пропусницу коју су јавили у Шид да би ишли. Значи да их извучем да би их спасао тортуре ислеђивања, не знам ни ја да не би можда били пребачени у Митровицу у затвор ако могу да нам користе односно мени. Цигу сам хтео чак и да пустим кући јер он је био мислим да он нема никакве везе са тим, он је био управник радничког дома ресторана, Међаши тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Међаши, мислим да му је Андреја име, звали смо га Циго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани Цига?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти људи у хангару, колико их је било по некој Вашој процени?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па било их је шта ја знам, било је 150 до 200 људи, не могу вам рећи процену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је хангар био на неки начин осветљен?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мислим да је била једна сијалица у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти људи, како су били обучени ако се сећате наравно?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У цивилна одела, у беле мантиле. Тај Брацо Шарак што сам хтео да га вратим назад на Велепромет он је био аутомеханичар у болници. Имао сам неке информације о њему, можда ми је он и могао да помогне да нађем, Шарека Браца- Степо Шарека. С њим сам и хтео да поразговарам у вези тога, јер углавном сви који су се повлачили, хрватске или усташке снаге које су се повлачиле испред нас они су бежали задњих 2,3,5 дана када је било готово, знало се да ће Вуковар пасти само је било питање сата, они су се сви повлачили у болницу и претпостављао сам да је можда или да је пренешен леш његов или претпостављам да би ми можда он могао дати било какав податак о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О том поручнику?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте. И тих 5 људи сам значи 5 или 6 људи сам издвојио ту одмах кад се уђе код врата у хангар са леве стране, та група је била. Нисам ја једини који је издвајао те групе, било је још неких, не могу да кажем ко је био, али било је можда још пет, шест људи који су издвајали тако групе и разговарали са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тада са Вама у хангару? Јесте ли сами ушли или и ови људи из Вашег обезбеђења Кинзе, Маре, Цеца, и они су били са Вама?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се онда дешава?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Онда је улетела једна особа не могу да прецизирам тачно ко и рекао је изађите сви ван. Да ли је тај потпуковник, пукувник био, не знам, не могу да тврдим. На почетку сам рекао да ћу рећи оно зашта сам сто посто сигуран, углавном та особа је рекла изађите сви ван. Изашли смо ван и ту смо причали, била је та група, сећам се да је Мирољуб био поред мене, стајао, било је ту још да се не присећам ко је био све од лица,

било нас је. И у том после кратког разговора не знам да ли је прошло 10-ак, 15-ак минута почео је утовар у ту приколицу, та приколица и трактор су били ту поред тих врата, ја их нисам уочио ни када сам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте долазили и прилазили хангару и улазили у хангар, нисте уочили?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам приметио можда је била, али ја нисам приметио и почели су да утоварају људе у ту приколицу и чуо сам глас Шарека тог Стјепана, Јарабека неког, његовог колеге који је био с њим и нисам у том моменту, уопште нисам ни размишљао куда се креће, куда се иде. То је тракторска приколица с којом се сезонци возе на њиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сезонски радници?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: И у том је неко пришао кад је приколица кренула, већ је одмакла била један део, при том је неко пришао и рекао терај приколицу, ја сам махинално сео у ауто мислећи да она иде вероватно ти који су поодвајани или су ишли негде даље или се враћају на Велепромет, и кренуо сам махинално за том приколицом и сели су са мном и Маре и Кинез и Цеца и та пета особа и након минут два сустигли смо ту приколицу и ишли смо једно одређено време исто тако минут, два, три за њом док приколица није скренула лево. Када је скренула лево са пута, са асфалта, са главног пута мени је у том моменту било јасно, да ли ми је било јасно, ја сам био у шоку, неки вид страха сам имао, сад не могу да вам опишем углавном од страха и панике сам запао са аутом, значи ту где сам хтео да скренем ту сам запао са аутом и одатле се нисам померио. Значи од тог момента више ја се померао нисам даље приколице, него док су момци изашли напоље игурали смо возило ван и окренуо сам се и вратио се назад само сам стао и рекао Мирољубу да одлазим са Овчаре и то је било све. А то је све учешће што се тиче Овчаре. Значи да сам био на рупи, да је Кинез секао, пресекао врат, да је пуцао у мртва тела или како то се већ не знам ни ја, значи нема везе с везом, апсолутно никакве везе нема, нема ни једног слова истине апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да Вам је неко рекао да изађете ван, у хангару док сте били?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не мени, него свима, сви да изађу ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свима да изађете ван. Ко је то био?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не могу да се сетим тачно ко је. Рекао сам већ истражном судији да не могу да прецизирам тачно ко је могао бити, да ли је тај официр. Рекао сам раније да је ту био неки потпуковник или пуковник је био неки капетан прве класе мало виши човек. Да ли је он, не знам ни ко је руководио целим догађајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам сада прочитати део Вашег исказа истраге у том делу који се односи на ово па ме сад буни, овде говорите да ли о том пуковнику, потпуковнику, «после мог кратког боравка у хангару сећам се да је један од окривљених у овом поступку којем не желим да кажем име из разлога безбедности мене и моје породице рекао свима да изађемо напоље».

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: То је вероватно судија истражни тако окарактерисао, ја нисам то тако, као што вама објашњавам тако сам и њему објашњавао, ја не могу да тврдим ко је. Не сећам се ко је, не могу да кажем, не видим сад то лице пред собом, не видим да кажем ко је, да је неко од окривљених ја бих рекао тај и тај је излазио ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, ово је врло експлицитно формулисано, чак ево и до нивоа да сте Ви имали неки страх због безбедности Вас и Ваше породице па ми се сад то не слаже уопште са оним што кажете данас?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Није се ни мени слагало кад сам прочитао али не могу да прецизирам тачно ко је могао да каже да изађемо ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево настављам «Када сам изашао напоље и био сам у групи у којој су били Станко, Мирољуб, Ђево и још неки други, па је онда неко од тих присутних рекао «овде сви морају да иду».

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам рекао ни то да је од тих присутних неко рекао, рекао сам да је пришао неко и рекао «овде сви морају да иду», неко је пришао, тако сам рекао, а ја не знам како је судија то формулисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам читам како је то формулисано, шта значи то овде сви морају да иду, на кога се то односи, на шта се то односило?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не могу ја то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и данас кажете да је рекао то?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Неко је пришао и рекао овде сви требају да иду, да ли је коментар, кажем вам био је мрак, значи мрки мрак, није се видело ништа вани, испред хале се ништа видело није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у ту тракторску приколицу ушли ови људи које сте Ви издвојили?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај Јарабек и Шарек?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам добро схватио они су нешто коментарисали том приликом, позивали се на Вас?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте, Камени гарантује за нас, да ли су они можда знали оно што ја нисам знао, они су ту били цео дан, ја кажем ја нисам био ни до поднева ни по поднева, ја сам дошао у вечерњим сатима. Значи шта се дешавало преко дана ја не знам. Што из изјаве сведока сарадника у његовој изјави он каже да сам ја био тамо цео дан, практично да ме видео и у подне тамо у 13 сати када ме је видео. То нема везе с истином. Дошао сам у вечерњим сатима, нисам знао уопште шта се дешава нити шта ће се десити до момента док приколица није скренула са главног пута у том су ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ланчужанин, знате ли ко вам је рекао да идете за приколицом?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не могу прецизирати тачно ко, да ли је неко из те групе с којом сам стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте стајали?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па рекао сам, стајао је Мирољуб, Ђево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуб, Станко, Ђево, јел то та група?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мислим да је био и Боро Крајишник, не знам ко је још био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу опет прочитати у том делу овај Ваш исказ из истраге па ево Ви коментаришите: «када је трактор кренуо неко из те групе који је био ту са нама а један је од окривљених, односно не могу да будем сигуран да ли је један од окривљених али свакако неко ко је могао да има утицај на мене неки, рекао је нешто у смислу ајде Камени за приликом».

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да тако сам и рекао. Мирољуб и Станко су окривљени, значи ја не могу да тврдим да ми је рекао ни Мирољуб ни Станко да идем за приколицом, али сигурно неко из те групе ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој су кажете и Боро?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Био је и Боро био је и Ђево, мислим да је и Јовица био, било је кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете у сваком случају неко ко је могао да има утицај на мене?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па ко је могао да има утицаја да кренем за приколицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је свако из те групе могао да има утицај на Вас у том смислу?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па отприлике могао је свако, јел опет вам кажем ја у том моменту када приколица креће, ја не знам где она иде, ја крећем за њом у намери да она вози те заробљенике на неку другу локацију где ћу ја моћи с њима да разговарам значи да спроведем то испитивање које сам планирао и тај разговор са њима да обавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам Вас добро пратио кад скреће приколица са тог асфалтног пута на земљани пут Ви тек онда постајете свесни да је то?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Делимично сам свестан и налазим се у шоку. Кажем у шоку јер док нисам проговорио, док нисмо напустили практично Овчару нисам проговорио ништа само сам рекао да треба бежати одавде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ланчужанин и господин Вујановић и господин Вујовић не казују овако, они негирају да су се са Вама сретали, чак и да су се њих двојица међусобно сретали а не још и додатно један овакав разговор у то време које Ви наводите, значи Ви кажете да је то негде око 20 сати увече они су према њиховим одбранама, они су давно напустили Овчару чак се ни сами међусобно тамо нису срели него су само чули један за другог да су били а не да су још са Вама били у групи или што причали па чак и до овог како ми Ви то објашњавате?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја сам рекао своју изјаву, коју сам изјаву рекао истражном судији иза те изјаве стојим. Значи ја искључиво говорим о учешћу себе и своје јединице у догађају на Овчари. Значи моје учешће на Овчари од 20 до неких максимално 40 минута, од 20 сати, 20,15 нек је било ето нек је било и пола 9 (21,30) значи максимално 40 минута би се задржао на Овчари ни секунде више, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти ови људи који су са вама дошли на Овчару и отишли су са Овчаре, назад јел тако?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Цеца?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Кинез и Маре и тај четврти чије Ви име нећете да наведете?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па четврти, па Ви сте пети. Када сте се вратили са тог места где сте окренули где је трактор скренуо на земљани пут, Ви рекосте ту сте некако из блата окренули ауто?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Цеста је мало вишља ту од тог земљаног пута, ја сам ту да би скренуо мало склизнуо ми ауто и ту смо запали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се вратили до хангара?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се тамо дешава, да ли сте у повратку контактирали са неким, да ли сте се задржавали и да ли сте контактирали са неким?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Отворио сам прозор и рекао сам Мирољубу да идемо одавде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољубу сте рекли? Јел било неке друге приче у том смислу?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Није било никакве друге приче, ја сам напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази Ви нам у овом делу рекосте «тада док сам стајао испред, тада сам у колима рекао мојим људима да идемо одатле. Зауставио сам се испред хангара јер сам хтео да сачекам да и Маре уђе у кола чини ми се». И то је то кад сте се вратили?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Зато што нисам био сигуран да ли је Маре био у колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Тада док сам стајао испред један од оптужених ми је рекао «не можеш Камени сада да идеш» а ја сам му тада рекао...

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Немој да идеш или у том смислу ми је рекао, а сад да ли не можеш или немој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мирољуб ми је рекао немој сад да одеш или тако у том смислу ми је рекао углавном кад сам ја рекао да не желим с овим ништа да имам, покупио сам се и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли стоји ова Ваша изјава у истрази шта сте Ви одговорили на то?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: То је изнуђена од стране истражног судије, изнуђена реченица. Ми смо на такав начин разговарали и иначе између себе и Станко и ја и Мирољуб и ја и Мирољуб и Станко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји да сте Ви одговорили на то управо ово овде што је речено? Боли ме... ко је закувао ову манџу нека је и куса?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Рекао сам дословце тако сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро имате ли још нешто да кажете господине Ланчужанин? Где сте провели остатак вечери?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У штабу. Ја се сећам те вечере код те тетка Радојке, да ли је то било то вече или је било вече после, ја не могу да причам нећу ни да тврдим јер не знам. Једне вечери смо били заједно и Радић капетан и ја и Цеца и Кинез, да ли је то то вече било ја не знам. Значи не могу, рекао сам на почетку ја 12 година имам иза тога, имам курцшлус у глави, максимално сам се присетио свега целог догађаја колико сам могао. Ја Вас молим да имате то у виду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: добро, овде само још једно питање што се мене тиче, ја сам стекао утисак да сте Ви у то апсолутно сигурни па сад да видимо јели то тачно и на основу чега би онда то било тако. Ви кажете «колко је мени познато онај догађај на Овчари одиграо се 20. на 21. а не 19. на 20. у то сам 100 посто сигуран». На основу чега Ви сте у то сигурни, убеђени, како се оријентишете у времену?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па из разговора, из претурања по тој теми, знате шта о томе се прича већ 6,7 година 8 година се причало и сад мени у

мојој глави је тај датум као и што је мрак, и за мене логично ако је у једанаестом месецу онда је то мркли мрак а не пола 6 и шта ја знам тако се спомиње, неко је спомињао. Углавном у послеподневним сатима нисам био тамо био сам у Београду и то је све моје учешће што се тиче Овчаре.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: Ја бих Вас питала када сте видели да људи улазе у ту приколицу а пошто сте већ разговарали са присутним, да ли је могуће да нисте у једном моменту питали где се одводе људи, с којим разлогом, пошто је ноћ?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Није ми пало на памет да питам где се одвозе људи јер су ушли први ти које сам ја издвојио први ушли су први у приколицу. Значи у мојој глави је вероватно логично било да иду за Велепромет значи вратиће ја сам их издвојио и било је још тамо људи кажем вам који су издвајали групице и да су разговарали са њима, ја сам мислио да та приколица иде негде да их врати назад на Овчару или на Велепромет негде где бих ја сам њима могао да обавим разговор, зато сам кренуо за приколицом.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: Управо сам Вас хтела то у наставку питати, када су Вама рекли да идете за приколицом, да ли сте питали у неком моменту зашто да идем, шта ја треба да радим, зашто да пратим приколицу, из кога разлога?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам питао ништа.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: Ове остале који су били у возилу, да ли сте питали где ми то идемо, из ког разлога?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам питао јер ми је логично да чим ти које сам ја издвојио иду, утоварени су у приколицу, значи одвозе их негде их одвозе где ћу са њима моћи да разговарам зато нисам ни постављао питања.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: И до момента док се Ви нисте заглавили када сте видели да они одлазе у овај други пут који је био лошији, да ли сте у том моменту питали па где одведоше људе, шта се ово дешава, да ли сте изашли из кола да питате некога, да ви видите да сад не можете разговарати ако сте то имали намеру, да ли сте се сад интересовали шта се дешава с људима, да ли сте кренули за њима или нешто слично?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: На то питање сам већ дао одговор. Значи, чим је приколица скренула са главног пута ја сам се нашао у шоку.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: А шта је то значило, шта је то фактички значило?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи да нешто није у реду, да ће се нешто ружно десити с њим.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: А шта сте претпоставили да је ружно могуће, ако сте мислили да их одводе негде тамо даље да се преузму или тако?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Чим су скренули са главног пута значи скренули су у њиву у блато где ауто не може ни да иде.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: И да ли сте Ви тада поразговарали са људима који су у колима «људи шта се ово дешава, где иду», да ли сте реаговали на било који начин?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Рекао сам само да бежимо одавде да се склонимо одавде, овде нешто неће бити у реду, то сам само рекао.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: Да ли је неко нешто коментарисао?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па коментарисали смо путем у ауто, причали смо о томе, било је различитих коментара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је у свом исказу окривљени да је затекао поруку да се јави на Овчару или већ да је примио поруку да се јави на Овчару, јел то порука писмена или му је то неко саопштио, ако му је саопштио ко је то био?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Саопштили су му у штабу, сад да ли је био, неко је био од дежурних, да ли је био ћата или референт за опште послове или је био Ћучковић Мићо неко ко је био са мном у штабу неко од тих момака који су курири у штабу били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Они одлазе тим возилом којим је рекао да иду на Овчару, јел су наоружани и шта носе од наоружања?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су наоружани и шта носе од наоружања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, вас петорица то је питање, вас петорица који одлазите на Овчару, да ли сте наоружани и шта имате од наоружања?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па имали смо сви у то време углавном сви смо трофејно оружје носили, то су пумпарице биле или су пиштољи били или оне бровинг полуаутоматске сачмаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви лично имали од оружја?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја сам имао пиштољ. Немојте ме држати за реч то не сећам се тачно шта сам имао, углавном аутоматско оружје нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Објаснио нам је на почетку свог исказа да није прихватио идеју чини ми се Јакшићеву да поред тих јединица или већ чета или већ како је рекао група од којих је једну водио Станко а другу Мирољуб итд., да он буде трећа та јединица. Одлази на Овчару и каже јављам се Мирољубу, зашто се јавља Мирољубу, ко је Мирољуб да би се он њему јавио, да ли је имао неку надређену функцију у односу на њега, зашто се Мирољубу јавља?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Зашто сам се на Овчари Мирољубу јавио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама одговарајте господине Ланчужанин.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: С Мирољубом сам се ја изратовао и коме би се другом јавио тамо, он ми је први упао у очи. Од њега сам једино могао да добијем информацију ако сам дошао тамо, због чега сам дошао или зато сам и добио одговор да уђем у хангар да видим да ли могу неког да препознам да ли имам неког нешто да питам, да разговарам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је да је то била група људи међу којима је поменуо Мирољуба, Станка, Јовицу Кресовића, Бору Крајишника, Зорића, Ћеву, зашто се између тих пет лица које сам навео јавља баш Мирољубу Вујовићу а не неком другом од ових које сам навео?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мало пре сам рекао, зато што цело време рата смо ја и Мирољуб били заједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи заједно?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Он је био лево од мене, Радић је био десно, ја сам на правцу кретања на целом, не знам због чега је ово питање толико битно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био главни тамо у хангару, ко је одржавао ред од тих лица тамо које сте навели?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам приметио да је неко одржавао ред у хангару.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто се јавља Мирољубу када се већ враћа од трактора, трактор са приколицом одлази на тај земљани пут, он се враћа до хангара и опет се јавља Мирољубу ја одлазим одавде, зашто баш Мирољубу?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Опет морам да кажем.

НН: Ја имам једну примедбу, не може се сугерисати сведоку оно што он није рекао, он није рекао да се вратио у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо до хангара?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче ја бих молио да мене нико не омета у постављању питања јер ја не ометама никог другог, па бих молио да водимо рачуна о томе, ја нисам рекао да се он вратио у хангар него се вратио према хангару где се јавио Мирољубу, е сад то је друга ствар шта је он рекао.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У Мирољуба сам највише поверења имао од свих ту присутних зато сам се јавио и кад сам долазио и кад сам одлазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је дошао на Овчару да ли је тамо било аутобуса?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не, није био ниједан аутобус.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко бранио улазак у хангар, да ли је некога било на улазу?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па било је војске ту, није нико бранио улаз, мени нико није рекао да не могу да уђем у хангар, ја сам једноставно ушао унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта затиче у хангару, где су заробљеници?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па рекао сам где су, у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли у целом хангару или су с леве стране или с десне стране или и с леве и с десне стране?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па били су поређани овако уза зид и с леве и с десне стране, овако су били поређани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ограђени нечим?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Полукруг, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ограђени нечим, одвојени?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нису били ограђени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био неки сто унутра, да ли је био вршен неки попис?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Био је неки сто унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је седео за столом?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја мислим да је ту седео тај капетан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који капетан?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не знам који је, нисам тог официра никада ни видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Активни официр или резервиста?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Могуће да је резервиста, носио је чин капетана е сад да ли је био активни или резервиста, ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било извођење неких лица док је он боравио тамо тих 20-40 минута?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам приметио, можда је било, ја нисам приметио. Свако је био заокупљен са својим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је накнадно након ових догађаја контактирао са Дукић Николом, када и у вези с чим?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Након којих догађаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Након свих ових догађаја када је кренуо поступак?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Контактисао сам са Дукић Николом када је давао изјаву истражном судији после хапшења Петковић Спасоја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О чему?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ништа само сам га приупитао «да ли си давао изјаву», «јесам» и рекао сам «знаш да си сместио Штуку у затвор», каже он «не знам ја сам рекао истину».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли разговарали о нечему што је он рекао за Вас?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па јесмо разговарали. Рекао ми је рекао да је мене видео тамо, морамо се вратити оној његовој изјави, он прича да је мене видео на рупи, ја оно кажем ако ме је видео могао ме је видети само у хангару, ако ме је неко у знак неке захвалности хватао за ногу и молио ме за нешто немам појма за шта то се могло десити само у хангару, значи нисам могао десити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да разјаснимо, да ли он има неки надимак?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Гица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Он је мало објаснио како му је речено да иде на Овчару. Да ли му је речено да иде на Овчару или му је неки задатак дат? Ово је речено због тога и тога треба да идеш на Овчару?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Речено ми је јави се на Овчару.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ко ме да се јави?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Није ми речено ни коме ни шта него речено ми је да се јавим на Овчару.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: А коме се он јавља где каже да иде формацијски?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не идем формацијски. Идем сам са својим како да кажем обезбеђењем ради своје сигурности пошто је било послератно, није била територија потпуно очишћена од непријатеља и нормално да сам водио групу људи која би евентуално могла да ме заштити од неког напада или не знам ни ја чега.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ко ме треба да се јави, формацијски? Знате дошао је на Овчару ту има неких официра, е сад коме он треба да се јави?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја се никоме не треба да јавим, речено ми је да се јавим на Овчару ја сам дошао на Овчару, значи ја сам требао да одем на Овчару, када сам дошао на Овчару онда се десило то што се десило, остало сам све испричао.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Од кога је добио задатке, ја мислим да је логично питање?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не добијам задатке, јер никог није било од гардијске, није био Шљиванчанин, није био Мркшић, није био Радић, није био Тешић. Значи немам од кога да добијем никакав задатак.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Он је у истрази а и ту је поново говорио да је добио задатке, а кад заврши реферише задатак, да ли је било коме ишта реферисао по томе шта је било на Овчари, јер се јавио по задатку наравно, да ли је некоме поднео извештај био сам на Овчари, било је то, то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита пуномоћник?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Разумео сам шта ме пита, нисам поднео извештај јер ми није нико ни поставио тај задатак од оних којима би требало да поднесем извештај. Значи да ми је задатак издао Тешић да одем на Овчару ја бих отишао и када би се вратио са Овчаре отишао би и рекао, затечено је стање тако и тако, десило се то и то или нешто се дешава у чему ја не желим да учествујем и готово тако би било. А пошто ми нико од њих није издао задатак да идем тамо нити сам затекао њих тамо да би им се јавио да би питао

шта треба, јел треба ја неке овде. Знате како то је после пада Вуковара, када су се предавали и цивили и њихови бојовници и шта ја знам који су били тамо свако је желео да разговара, већина је неког изгубила, да ли је неко изгубио пријатеља у току борбених дејстава, па је хтео да пита или да истражи неки свој бес, у знак протеста што је изгубио неког пријатеља, или не знам ни ја, већина људи је из знатижеље ишло да разговара, да види те Усташе да разговара са њима. Значи и одлазак, претпостављам свих тих људи на Овчару, који су ишли да виде те заробљенике, је била чиста знатижеља. Морао си да видиш непријатеља с ким си се 3 месеца тукао, само преко нишана си могао видети.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли може да се сети колико је дуго боравио у хангару?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па можда једно 15-ак минута.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: По којим критеријумима, мерилима је изабрао ових седморицу, осморицу које је издвојио, испитивао рекао је ту свог пријатеља поручника који је нестало у рату?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник зашто баш њих?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Препознао сам, ту сам стао, и они су мене препознали па су се мени јавили, а и ја сам њих препознао. Нисам имао критеријум него сам једноставно препознао те људе па да их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете се пре тих дешавања у Вуковару, раних година, као Вуковарчане?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па по том неком критеријуму?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Када је читао оптужницу и ова имена да ли је нашао њихова имена на списку егзекутираних?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесам – Јарабек, Шарек, Међаши и Ћалета мислим да је био, он је био шеф сале у хотелу Дунав, он је шурак од мог пријатеља Милета Белановића, њега сам хтео да изведем, да га одведем код шогора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћалета Звонимир?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја мислим да је Звонимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1953. годиште?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Тако.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Он је извео ову седморицу, осморицу из хангара?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам их извео из хангара. Ја сам издвојио само и оставио.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Е како дође до тога да ови уђу у ту приколицу, ко им је рекао уђите у приколицу и то баш ову седморицу, осморицу?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: На то питање сам дао одговор. Значи неко тај ко је рекао да изађемо напоље из хангара кад сам изашао напоље из хангара ја више са њима контакте нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били сте овамо у групи са Станком, Мирољубом?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ту испред хангара у том су утоварани људи у приколицу.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли је била и та седморица?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник да ли сте видели и чули ко је њима наредио да улазе у приколицу?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам видео. Нешто смо причали ми ту шта смо причали ја се више не могу сетити после 12 година шта смо причали и о чему смо причали.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли може да се сети колико је било људи у тој приколици и да ли је било још неких осим ове седморице, осморице?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Било је још нису само они били, вероватно је било утоварали су људе у приколицу.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: На основу чега је он ово закључио мада је то закључивање али то је његов исказ и став, каже да је себи рекао одавде треба бежати, зашто је то мислио да одавде треба бежати кад је приколица кренула а он за њом колима?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Чим је приколица скренула са главног пута на пртени пут, значи на земљани пут како да вам кажем, знате на шта мислим, јасно ми је било да нешто није у реду, да ће се нешто ружно десити у чему ја не желим да учествујем, ништа друго, то сам већ лепо објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље пуномоћници?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна ко је возио трактор?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је тај ко је возио био у униформи?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не знам ни ко је возио како могу знати да ли је био у униформи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па неко га је возио, јел сте видели возача?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мало пре сам рекао да нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама се обраћајте господине Ланчужанин, нама одговарајте.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не знам ко је возио трактор, не знам да ли је био у униформи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је само био возач у трактору независно од приколице, да ли је био још неко од возача?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још људи у кабини, то Вас пита пуномоћник, поред возача, да ли је још људи било?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико дуго је пратио, колико дуго метарски је пратио трактор?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па километарски не, можда до километра, није можда ни километар било јер нисам ни пратио, трактор сам сустигао, трактор је кренуо и отишао један део, ја сам се ту значи задржао можда минут или пола минута, причали смо још док није речено Камени можеш терати за трактором и у том контексту је речено е сад да ли је речено Камени иди за трактором или терај, вози за трактором, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Откуд зна да је неко спасао тог Чакалића и ко?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Откуд знам, знам из медија а и причало се после.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује да ли зна у то време или је сазнао касније?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Знам у то време да је Ђево извукао некога одатле. Знам и да је извукла та особа која је била са мном та пета чије име

нисам споменуо исто извукла једну особу, знам да је и Мирољуб извукао једну особу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Приликом исказа данас рекао је поред тога што је хтео да сазна нешто о свом поручнику рекао је «хтео сам да спасим неке људе, да их извучем, за неке знам да нису учествовали», е сад ја га питам у контексту ове његове изјаве како онда каже да није знао шта ће бити с тим људима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га и то је оптужени објаснио, то смо га већ питали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Онда у истом хоћу да му предочим неке околности које негирају његов исказ да није знао ништа о томе шта се радило у хангару рецимо једна од тих шта ће бити с људима из хангара, ови Шарек и Јарабек су рекли «немојте људи Камени гарантује за нас»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, чули смо оптуженог.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не зна ко га је спречио да их изведе, то је рекао, ко га је спречио да изведе ову двојицу?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Дао сам одговор на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је питање?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је спречио да изведе ову двојицу?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Није ме нико спречавао, него сам изашао вани, када сам изашао вани био је разговор са поменутима, они су утоварани у приколицу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је имао накнадно сазнање да су ови људи са приколице стрељани?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Имао сам сазнање да су стрељани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте били ту на лицу места?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не, никада ни пре ни после ни дан данас не знам где се налази рупа на којој су стрељани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли се она налази на том месту где је скренуо трактор?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не разумем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су стрељани, колико далеко од места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако каже да не зна где је то и да никада, пуномоћнице, немојте да сугеришете оптуженом, он каже да не зна, да никада тамо није био, онда не можете да га питате да ли зна да је то на месту где је скренуо трактор.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како је тумачио овај исказ некога од присутних «овде сви морају да иду».

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Негде их возе, зато сам кренуо и за приколицом. Да сам ја знао да она иде тамо где је отишла ја сигурно не бих кренуо него би се окренуо аутом и отишао назад за Вуковар, да сам знао, а нисам знао.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Имам само једно питање у контексту свега овога. Да ли је у тренутку када тај трактор скреће у поље и када каже да је он схватио да ће се десити нешто лоше, да ли је као старешина покушао да спречи настанак тог лошег и да спаси људе које је издвојио за спашавање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је оптужени на то одговорио.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је још неки ауто осим овог плавог пасата пратио тај трактор?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја нисам видео ниједан ауто. Иза мене није ишао ниједан ауто, једино ако је неко ишао испред трактора, нисам видео. Рекао сам, ја нисам пратио трактор, значи након једно минут вожње, не могу да кажем колико можда 30 секунди, можда минут ипо, ја сам га сустигао па након неких минут, минут ипо трактор је скренуо са пута.

НАТАША КАНДИЋ: Када је трактор скренуо, њихов ауто се заглавио, колико је то место на главном путу удаљено од рупе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, никада тамо није био и не зна где је то, онда не можете га питати колико је далеко.

НАТАША КАНДИЋ: По мом мишљењу то се види са главног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени је рекао да никада тамо није био, ни пре, ни тада, ни после.

НАТАША КАНДИЋ: Не мора да је био али се види са пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се види, немојте тако.

НАТАША КАНДИЋ: Колико су се задржали на том месту док су успели да тај ауто изваде из тог блата у које се заглибио?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: 3-4 минута.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се неко удаљавао са тог места, од оних који су били у колима?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Није се нико удаљавао са места. Колико се мени чини, сви који су изашли из аута, изашли су из аута и изгурали га.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је потпуно сигуран да се нико није удаљавао?

Окривљени је рекао да је највише имао поверења у Мирољуба и кад је кретао и кад се вратио да се њему јављао, будући да је рекао колико је био у шоку када је схватио куда иде трактор и због чега, када се вратио да ли је нешто од тог свог шока пренео Мирољубу, да ли га је питао нешто?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Пише у записнику тамо али бих молио да се тим вулгарним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, оптужени је одговорио на то питање, то смо га већ питали.

НАТАША КАНДИЋ: Псовке.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У изјавама мојим можете прочитати.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли када се вратио у Петрову Гору да ли је сазвао јединицу да види да ли су сви ту, ко недостаје?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам извршио смотру јединице јер је био мрак, био сам и уморан. Рекао сам дошао сам са пута из Београда а и јединица ми је била у распуштању, ја не знам да ли сам тада имао 20-ак људи све скупа 30. Значи ту око мог штаба једна две куће лево десно или кућа иза улица која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваше јединице те вечери Ви видели, да ли је било још људи изузев ових који су били са Вама као Ваше обезбеђење, да ли сте видели још кога тамо?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Где? На Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев ових који су дошли са Вама?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам видео нити је могао бити тамо било ко и отишао било ко без.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро што не би могао отићи Ви сте били у Београду он је отишао самоиницијативно?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Самоиницијативно не искључујем али не би требало да оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте видели никога више?

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је током вечери било међу вашим припадницима говора о томе шта је било на Овчари да ли су сазнали да ли је било неких коментара?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Током вечери, не. У ауту смо само разговарали да је добро што с овим немамо везе, што нисмо у то умешани, и рекао сам на почетку кад смо одлазили да треба бежати.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је био те вечери, да ли је видео капетана Радића?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Следећег дана?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Рекао сам вам то да нисам видео ни Радића ни Тешића, никога из те гардијске бригаде иначе не би се јављао Мирољубу него би се јављао њима.

НАТАША КАНДИЋ: Не, када сте се вратили са Овчаре?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: То сам рекао е сада да ли је та вечера била то вече или је била неко друго вече ја не знам, да ли сам га видео то вече или нисам не могу да будем сигуран, не могу вам одговорити на то, не знам, можда сам га видео, нисам сигуран.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је накнадно после тог догађаја на Овчари да ли је осим Дукића било још неког ко је њему упутио исте..?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја Дукића нисам ни видео, он је мене наводно видео, он је мене видео на рупи по његовој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро чућемо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је још од некога чуо да га је видео, пошто су те приче...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте то пуномоћнице.

НАТАША КАНДИЋ: Само још једно питање. Окривљени је пре Товарника, пре Вуковара био и у Ловасој јединици, шта се тамо у Ловасу, помиње у изјави, тако да...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци молим вас. Нећемо на ово одговорити то је нешто што се дешава знатно раније и сад нас овде заиста не занима.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја сам учествовао само у ослобађању Ловаса, учествовао сам од 7 сати ујутру до 5 после подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте нећемо о томе, нешто можда неће бити интересантно, али заиста у овом претресу нема никакве потребе за то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је окривљени у исказу да је у хангару било људи у цивилним оделима, у белим мантилима, да ли је било рањених, да ли је било превијених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро питање. Разумете?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Разумем потпуно питање. Мислим да није било, мислим да није било рањених ни превијених и ти који су наводно били рањени нису били рањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви видели, јесте ли Ви видели људе у завојима итд.?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је видео завој?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам видео завој, видео сам конкретно да је тај Стјепан Брацо Шарек је био у белом мантилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарек је био у белом мантилу, а да ли сте видели жене, децу?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не, нисам видео ни жене ни децу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Још једно питање. Да ли је био у униформи он и ови његови кад су се вратили на Овчару, кад су пратили трактор и уопште тај део док су били на Овчари и улазили у хангар, да ли сте Ви били и ваши територијалци?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Пре него што би поставио питање молио бих колеге браниоце пошто су они на реду да приликом постављања питања имају у виду да се ради заиста о тешко болесном човеку, да је инвалид 100%, да је имао епи нападе и да је разумљиво што се свих детаља не може сетити, а ја закључујем заиста био сам присутан његовом саслушању да има одређених одступања у односу на исказе из истраге и да је то управо последица његовог здравља и његовог да кажем психичког стања у овом тренутку. Нисам предлагао да се утврђује његово стање да ли је способан да прати ток главног претреса, али кажем то што је инвалид 100% мислим да довољно показује да морамо имати мало обзира када на неким стварима инсистирамо да не инсистирамо баш у тој мери да се он тога сећа јер има проблема заиста. Једно питање, да ли може да објасни пред овим већем, зашто не жели да наведе име лица, четвртог лица које је било са њим у колима у пасату?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Петог лица. Зато што то лице живи у Хрватској.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли може да објасни пред овим већем пре него што је формирао јединицу да ли је имао и ако је имао, какав је имао сусрет са припадницима МУП-а и Збора Народне гарде Хрватске војске?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: За време, у ком периоду?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Пре формирања јединице, први Ваш сусрет односно Ваше хапшење, то сте изјављивали код истражног судије.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: 12. маја сам ухапшен ја и мој пријатељ на раскрсници Нушта Маринци. Ту су ме зауставили и ухапсили и претукли хрватски цивили, неки су били у цивилима, неки су били у униформама, тукли су нас углавном сви који су наишли.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли знате колико је било погинулих припадника Ваше јединице?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У мојој јединици мислим 9 погинулих, али Кинез ће то боље знати.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Можда данас није ни спомену ову реч, ово место и догађај али у истрази јесте, с тим је почео исказ мада га је индиректно данас описивао, 2. мај и Борово село, само кратко молио бих да каже зна ли шта се тада десило, шта значи тај догађај, зато што је с тим почео тај исказ у истрази и данас?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: 2. мај почетак свега, свих догађаја, 2. маја су на силу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче ја сам оптуженог пустио да сам изабере начин на који ће нам изнети овде своју одбрану и он се ограничио на то да га уствари ми питамо а не да он сад прича у неком континуитету, предисторију дешавања итд.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Пошто сте му предочили он је одговорио овај део му нисте ни предочили. Ја сам задовољан с овим одговором, то је почетак свега. А реците ми ви сте у истрази говорили а и данас да сте били присиљени напустити са породицом Вуковар, зашто и кад се то десило?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја сам напустио Вуковар практично, да не кажем задњим возом 02. августа, а нормално као и сви остали Срби нико није имао местау Вуковару, односно није му било сигурно. Остали су моји родитељи па једног сам спасио једног нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то једног сам спасио једног нисам?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мати ми је погинула, 23. октобра.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: И јесте ли чули какви су се то инциденти дешавали кад сте морали бежати, шта се дешавало онима који су остали?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Дешавало се свашта, малтретирања, отимања, све најгоре што се може човеку десити. Значи постављали су пунктове на више места, на излазима из града па чак и у самом граду, вршили претрес возила, ако не би ништа нашли подметнули би сами бомбу, пиштољ или тако нешто да би нашли разлог да те туку, да те млате, да те хапсе и тако, то је уопште познато свима.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Како се звао поручник који вам је нестао, да ли се сећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да сам чуо питање браниоче?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Како се зове поручник из његове јединице који је нестао, како му је име, како се зове?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не знам му тачно име, углавном Кинез боље барата са именима.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да нам опише где је нашао родитеље, да ли их је видео тог дана када је улазио са својом јединицом у Вуковар, сад сте чули нешто везано за мајку па да?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: 21. октобра када сам учествовао у првој акцији на Вуковару пробио сам тамо у Цветно насеље, изашао на улицу 1. маја и заузео тамо две, три куће, мада сам имао жртава и рањених морао сам да се повучем, али сам спасио све цивиле, комшије и Србе све који су били тамо, извукао сам их ван. Нажалост нисам нашао оца и мајку покојну зато што су то јутро у 7 сати ујутру напустили тај подрум код тог др. Мацута и отишли су код тетке у Пионирску улицу да би сазнао касније да је 2 дана после тога мати ми погинула.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Што значи, ако сам добро схватио да Вам је мајка погинула пре него што сте је и видели, а сигурни сте да је то било два, три дана после овог догађаја на Овчари?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па 23. Не ово је било у октобру месецу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче да ли могу питања преко председника већа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми скретати пажњу на то. Иде врло коректно, врло регуларно, значи никаквих проблема не видим у томе што колега бранилац поставља питање овако како и поставља и што оптужени одговара овако како одговара. Значи браниоче он је рекао да му је мати погинула 23. октобра.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јаребек и Шарек, хоћете нам нешто рећи поближе, у реченицу две, ко су они били од кад их познајете, по занимању?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Шарек Стјепан је био аутомеханичар, радио у болници са мојим кумом покојним, био је његов шегрт, а Јарабек је био његов колега и познавао сам га ја и били смо заједно, возио је аутоотрке, познавао га је цео град.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јесте ли имали икад са њима сукоба раније?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не, био сам изузетно у добрим односима.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јесте ли чули да су према Вашим родитељима или према неким комшијама наступали ружно у току те окупације Вуковара?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам ништа чуо.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли сте били у болници?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А јесте ли чули да је неко убијен у подруму болнице од рањеника?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли сте чули да је неко стрељан на дворишту код оне зграде прве помоћи у болници?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли Вам нешто значи име Вулетић Ивица?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А да ли Вам нешто значи име Борислав Костић звани «Лабрадор»?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Како?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Борислав Костић звани «Лабрадор»?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли сте чули да се против Вас води или не води кривични поступак пред неким од судова у Хрватској, за било које дело?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не. Добио сам само књигу 1996. године на кућну адресу, кад сам изашао из болнице, са мислим 5 и 6 колико има имена осумњичених, међу којима је био и Војислав Станимировић који је данас с нама.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: То је у књизи било само Ваше име, никакав службени позив, никога нисте чули, нема казне одсутности? А да ли знате да се против некога од Ваших познаника, пријатеља Вуковарчана или из Ваше јединице води поступак?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Води се поступак против мог брата рођеног који је за време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а какве то везе има са овим да ли се води поступак против његовог брата или против неког Вуковарчанина?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: За Овчару зато и питам.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не за Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За припаднике његове јединице, против осталих саоптужених у реду, али непотребно шире.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Зато што ће у овом правцу ићи предлози одбране, а зна се да су вођени и да су већ неки људи издржавају казну за болницу, за стрељања и да их већ 11 година један од ових које сам споменуо лежи у затвору, према томе сасвим другачијији је догађај описан догађај, други су учесници у том догађају, пресуда је правноснажна на крају крајева. То је одговор на ваше питање председнице. После овог догађаја наставили сте живети у Вуковару, ако се добро сећам. Да ли сте чули да је Влада Републике

Српске Крајине одобрила и када, ако јесте ексхумацију Овчаре ако не знате, ништа?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мислим да је то било 1996. године, нисам сигуран.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Шта је било 1996?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Била је ексхумација.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Питам да ли је претходило неко одобрење?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам упознат о томе.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А да ли Вам је познато како се поступало са лешевима у Вуковару после 18. новембра 1991. године?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Од наше стране?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Сакупљани су и сахрањивани.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Где?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: На гробљу.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Којем?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: На Новом гробљу.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јел знате колико је скупљено лешева?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Много, не знам ни ја, чак је и мој отац правио крстеве у Велепромету, не знам доста, не могу рећи број.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Реците ми да ли Вам је познато да, поред Вуковара, су још негде осим ова два места Овчаре и Бугарског гробља, да ли су још негде лешеви покапани и сахрањивани?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци?

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Да ли је, сем њега, неко од лица која су била са њим у аутомобилу улазио у хангар?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је неко са мном улазио у хангар од мојих сапутника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је да су били са њим.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: То не значи да су били у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам га то питао.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Њихов задатак је био да брину о мојој безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, да су били са њим у хангару.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: А да ли су са неким контактирали?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не знам, не верујем.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: (бранилац оптужених Златар Вује и Мирослава Ђанковића) Ја бих молио оптуженог да одговори да ли познаје оптуженог Вују Златара?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли познајем Вују Златара? Познајем.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли га је познавао у време када се овај догађај десио?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли му је познато да ли је Вујо Златар у то време био рањен?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ако може да се изјасни да ли пре овог догађаја, колико времена пре овог догађаја и о каквом се рањавању ради. Дакле не мора наравно детаље, да ли се радило о тежем, лакшем или, о природи рањавања?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па не знам све околности када је рањен, мислим да је у ногу рањен или препону, то је значи тежа рана, ја не знам тежину његове ране, знам да је био рањен.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Колико времена, нисте рекли да ли пре овог догађаја на Овчари?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Пре.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Колико времена пре?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па не бих знао рећи тачно колико времена али негде у тим завршним акцијама можда, не знам тачно.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли Вам је познато да ли је био негде на лечењу?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па вероватно је био у Београду на лечењу, није ми познато али је био на лечењу.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли сте га видели тих дана, да ли сте га видели конкретно тог дана када се ово десило?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли се можете можда сетити када сте га видели након тог догађаја, колико времена?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па не знам када сам га видео након тога, не могу ја да се присећам тога, виђали смо се. После је држао кафану у Вуковару, виђали смо се не знам не могу да кажем кад сам га виђао, не могу да прецизирам тачно кад после догађаја на Овчари сам га виђао.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: (бранилац Слободана Катића) – Окривљени Катић Слободан је био у вашој јединици? Која је задужења имао у јединици?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па у току борбених дејстава углавном је био задужен за попуну муниције, храну и тако за логистику.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: Да ли можете да опишете какав је војник био, укратко?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па добар војник, сви су били добри војници. Лоше војнике, то сам већ раније рекао, да смо углавном одстрањивали из јединице.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: Да ли имате сазнања да је исти напуштао Вуковар?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: Да ли знате где је био и кад је био?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У том периоду када се Овчара догодила био је у Београду, значи није уопште био у Вуковару када се десило тај догађај.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: Да ли знате код кога је био?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не знам ког кога је био, био је у посети код малог Џоа, мислим да је био 19., 20. сам био ја.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: После тога када сте га први пут видели после тог периода?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мислим 22., 23.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: (Бранилац Љубоја Марка) – Да ли окривљени може да нам каже, с обзиром да је био старешина јединице, да ли је постојала званична односно формална евиденција припадника јединице, са именима, презименима евентуално адресама и тако нешто?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Моја јединица?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Тада је постојала.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете нас можда упутити где сад да нађемо такву у евиденцији?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Сада не можете наћи нигде пошто је то све уништено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све уништено?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да, можете наћи, гардијска бригада има комплетан списак свих припадника јединица, значи у гардијској бригади можете наћи списак свих који су били у јединици и који су плату примали.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, закључујем да су у вашој јединици били претходно евидентирани у гардијској бригади?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Када су дошли код мене у јединицу, истог момента тада су били евидентирани, код гардијске бригаде су и наоружање задуживали, тамо су их раздуживали.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте у јединици имали то што војска зове ћату?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Имао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентичара, неко ко је водио евиденције?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Питање је било, да ли може да каже ко је то био?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па био је неки Жунић Раде, а обављао је и део посла једно време и Чепрња Марко, обављао је и Зекановић, он сад живи у Хрватској и он је једно време био, касније је повучен у штаб у Велепромет. Па увек је неко дежурни био ко је водио евиденцију. Није имао неко задужење баш за то.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам можда значи нешто надимци из Ваше јединице Сале Плави, Милош, Милан Овчанин и тако нешто?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја сам рекао и раније, са именим Кинез далеко боље барата него ја, ја сам то мало позаборављао и тада сам иначе имена слабо памтио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли зна ко је Штука?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Како не бих знао, знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је овај окривљени на Овчари то вече видео Штуку?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја га нисам видео.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Поменули сте место где сте затекли односно где сте задњи пут видели Бору Крајишника? Можете ли да кажете у тренутку кад сте Ви сели у своје возило у «Пасат» и кренули у правцу куд је отишао трактор где је био Бора Крајишник?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па ту испред, значи на једно 10 метара од главне капије хангара, на цести.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, кад сте Ви сели у возило јел он био негде у возилу или је остао?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не, остао је ту је стајао, сви су остали ту.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: (Бранилац окр. Булић Милана) – Ја бих замолио да се окривљени изјасни око чињенице да ли познаје Булић Милана званог «Булица»?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Булић Милана познајем из детињства од кад практично знам за себе, тако знам и за њега.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Моје питање гласи, да ли тада када сте дошли до хангара да ли сте тада запазили Булић Милана или када сте ушли у хангар?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисам видео уопште Булић Милана на Овчари.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ако може да нам каже колико људи има под својом командом у јединици?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја не знам тачан број, прошло је много људи кроз јединицу, стални састав рекао сам ту је 50-70 људи.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је у његовој јединици био и Андрић Ивица звани Ћетић? Да ли му то значи нешто?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мислим да јесте.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли му значи нешто Лаза из Новог Сада?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи ми име Лаза, био је Лаза.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: И он је био у јединици? Матић Љубомир?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Александар Ил.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ил из Новог Сада. Мислим да је и он био, био је и он код мене у јединици, тим водом је управљао и командовао тај нестали поручник, који је нестало у првој операцији где је тај Ил био, новосадски вод.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли може да каже када је почело раздуживање људи из његове јединице?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Раздуживање или задуживање?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Раздуживање, након престанка борби?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па практично после пада Даниловог брда, већ је негде 15. новембра већ су почели да одлазе.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је Шошић Ђорђе био у његовој јединици?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Шошић Ђорђе, ја мислим да је отишао пре Миловог брда, ја не знам сад тачно, углавном знам да се раздужио, да му је била слава и да се раздужио и отишао.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци имају ли питања, не, оптужени, да ли оптужени имају питања?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: (Бранилац Мирољуба Вујовића) – Само једно питање у вези овог догађаја на Овчари. Да ли окривљени има сазнања да ли је Вујовић имао некакав официрски чин или није имао? Само то ништа више, и да ли можда зна да ли је био рањен?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Није никакав чин имао.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли би можда приметио неке знакове да је био рањен, ако је приметио, какве?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мирољуб је рањен био можда две, три акције пред пад Миловог брда, лично сам га носио на носилима, био је рањен у пределу лопатице, сад не знам да ли леве или десне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу да ли Ви желите нешто да коментаришете о овом казивању оптуженог Ланчужанина? Станко Вујановић, желите, не? Господине Вујановић Станко? Неће ни он, добро. Имате ли још нешто да кажете господине Ланчужанин?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Имам да кажем што се тиче оптужнице да ми је на неки начин и жао а и криво, није ми јасно како одакле тужилаштву такав текст да чак ни из једног исказа сведока који, чак ме нико ни не терети, а и који дају исказ негативан за мене, нигде ни у једном исказу нема да сам ја био у стрељачком воду и да сам формирао стрељачки вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ствар тужиоца да покуша доказати своје тврдње, Ви сте Вашу одбрану изнели, одговорили сте на питања која смо желели да Вам поставимо, хвала лепо можете се вртити на своје место, а ја бих сада да направимо једну паузу од једно 20-ак минута. Дакле, пола сата паузе ради одмора.

Настављено у 12,50 сати. Приступи оптужени Љубоја Марко.

Господине Љубоја да ли сте разумели оптужбе које су прочитане јутрос, које сте и у писменом облику добили пре једно месец дана, дакле разумете шта Вам се ставља на терет? Не морате одговорити на ово питање које ћу Вам сада поставити, да ли признајете извршење кривичног дела и своју кривичну одговорност?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ништа од наведеног нисам учинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону не морате изнети Вашу одбрану, можете се бранити ћутањем, да ли желите да се браните ћутањем, Ви ћете изнети Вашу одбрану?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не, изнећу своју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Најпре упитан од стране председника већа, исказује да је разумео зашта се терети, те да не признаје извршење кривичног дела ни своју кривичну одговорност, а потом поучен исказује:

Изволите господине Љубоја, реците нам све што мислите да треба да нам кажете.

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: У почетку ми није било јасно, поготову првих 6 месеци на Клиси зашто ме теретите и зашто ме уопште оптужујете и који разлог. Мислио сам једноставно да је то тужичева намера, нисам уопште схватио који разлог зашто мене уопште оптужујете тако да нема од ових сведока који мене лично оптужују да сам ја било шта од наведеног починио. Тек сада када сам добио оптужницу видим да разлога, видим управо о чему ме оптужујете и једноставно могао бих само рећи да ништа од наведеног нисам починио, да ако би већ могао изнети своју одбрану да ништа од тога да сам малтретирао или злостављао те у томе шпалиру како већ наводе, нисам ни био присутан а камоли да сам извршио такво дело до тога да сам био у организацији значи да сам организовао одвођење тих ратних заробљеника Хрватских до поменуте рупе и могу још да изјавим да нисам учествовао у стрељању, заправо нисам ни био на рупи фактички, тако да ја једноставно не схватам по ком основу сам ја овде и због чега ја одговарам овде. Из приложеног све што сам добио од документације ниједном речију, ниједан сведок није поменуо моје присуство на рупи, него само наводи неке сумње. У мојој одбрани детаљно је објашњено где сам био, шта сам радио, колико смо

били на тој Овчари и када смо се вратили. Тако да морам се поново поновити и рећи да ниједан сведок не говори о мом присуству на рупи, не говори да сам ја малтретирао и злостављао било којег од хрватског војника и једноставно још увек се ишчуђавам зашто ја одговарам и због чега и из ког разлога сам ја овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ја добро схватам господине Љубоја Ви сте у овој јединици којом је командовао Ланчужанин?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Камени. Ако би могло само да ми говорите по надимцима зато што би смо се лакше споразумевали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро знате Милана Ланчужанина?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Па знам зато што ми никада нисмо се после рата дружили, нисмо комуницирали, нисмо били у неким блиским односима, ја значи из рата га познајем као Каменог и ово ми је сад ново исто то значи по именима када наводите ја једноставно никога не познајем по именима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћу се ја трудити јер сад је питање колико ја знам ваше надимке, онолико колико ја знам ја ћу се трудити да Вам предочим надимке људи за које Вас питамо, дакле, били сте у тој јединици?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ангажовани? Како је дошло до Вашег ангажовања уопште у тим ратним дешавањима у Вуковару у јесен 1991. године?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Па ја ћу поновити оно што сам већ изјавио. Значи ја сам се јавио као добровољац пошто нисам желео да идем у артиљеријску јединицу или бригаду у Зуцу, село Зуце, и онда сам се јавио као добровољац пошто је Радикална странка најпре и најбрже и најефикасније слала те добровољце на ратиште, значи јавио сам се у канцеларију Радикалне странке они су ме веома ефикасно кроз 2-3 дана послали у, чини ми се да је била Фрушка Гора. Поред Шида је био један камп где је од капетана Драгана, обучавали су нас неких месец дана могуће, можда и више, временски сад не могу пошто давно је било и доста су компликована догађања, догађај за догађајем се смењивао, тако да није било конкретно колико смо обучавани. У сваком случају после тога смо отишли за Вуковар. Ко је то организовао, то Вам не могу рећи, не знам, али знам када сам дошао тамо да смо ушли у јединицу код Каменог. Јединица код Каменог је била при гарди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли у Вуковар?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Мени се чини крајем септембра, можда почетак октобра али мени се чини крајем септембра. Када смо дошли тамо, значи на почетку је у тој јединици, доста је било недисциплине чини ми се да је био командир неки Ћента или тако некако му је надимак био и Камени је прву ту поставу која је дошла, он је отпустио веома брзо. Ја сам остао и не знам можда још 2 или 1 човек није ни битно. Значи остали смо код Каменог, Камени је значи био командант те јединице, Кинез је био заменик, док је непосредни старешина био капетан Радић, то знам да смо од њега добијали наредбе и команде. Нисам присуствовао томе, значи кад је Радић издавао команде али би мени на првој линији фронта доносили наредбе. Кинез је био непосредни старешина на фронту и давао нам је наредбе конкретне, која улица кад треба да се освоји, где треба да се изврши напад, што смо ми и радили, били смо војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта је Овчара?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то Овчара?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Па по овоме ја Овчару видим као један хангар, један хангар, из ове документације коју сам прочитао изгледа да је пољопривредно добро, значи Овчару доживљавам као један хангар у коме смо били пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је дошло до тога да Ви одете тамо, кад је то било, с ким сте били, како је дошло до тога да и Ви будете тамо?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Чини ми се тог дана да сам био са два моја војника и цео дан пошто сам био рањен па нисам могао ни да се крећем лева рука ми је била подвезана, нисам могао нешто да се крећем, нисам могао да будем активан, био сам у центру и чини ми се у Цветноме насељу, у Цветном насељу нам је била команда истурена, пошто се линија фронта померала, истурене команде су се померале и пратиле линију фронта и предвече негде чини ми се да је почео да пада мрак и у команди у Цветном насељу, значи у истуреном одељењу, нисам имао шта да радим и кренуо сам до команде да видим где су моји, да видим где је Камени, где је Кинез, шта раде. И знајући већ да је Вуковар пао хтео сам код Каменога пошто ја нисам могао да добијем да изађем из Вуковара, хтео сам да он ургира јер је знао чини ми се да је на Велепромету била канцеларија где се добијала пропусница где се може изаћи из Вуковара. Пошто сам кренуо, чини ми се и са том намером а и да видим где су они, негде значи пола 6 тако, ја не могу да се оријентишем пошто нисам имао сат, ретко ко је у Вуковару имао сат, ретко ко од војника је имао сат. И када сам дошао тамо видео сам чини ми се, не могу сто посто да будем сигуран, али истеравали су плавог «Пасата» у рикверц је ишао, излазио је из једне није гараже али као једне команде излазио у рикверц где је била отворена капија и унутра је био Камени, Кинез и Цеца и ја сам дошао после тога. Ту долази до једне забуне, морам да објасним, вероватно ви желите да чујете, што се тиче Мирка, значи Мирко је пета особа која је била са нама, али ја у почетку у милицији нисам могао да конкретно кажем, да Мирко је био са нама или је био Џо и све време ми је било нејасно и док сам ја размишљао тако и двоумио се ко је био и шта зато ми је магловито зато што Мирко уствари није ни кренуо са нама Мирко се вратио са нама, мени је вероватно по неким сазнањима инспектора или већ од кога од њих они су рекли да Џо је био пети, пошто ја нисам учествовао у томе није ми било уопште хтео сам да задовољим неку знатижељу, ја сам рекао у реду Џо али нисам баш сигуран да је баш Џо био, тек касније нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мали Џо, јел то онај Ваљаревић?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Јесте Ваљаревић, тек касније кажем за ове документације и каснијих мојих присећања тачно да 5. је био Мирко а у повратку ћемо до њега касније доћи, значи нас четири крећемо до Овчаре. У том тренутку мислим да нико од њих није знао где иде и због чега иде. Колико ми је било предочено да они иду због неких кола, чак нисам ни знао за ту Овчару пошто нисам ни знао где постоји на крају крајева, али знам да ми је Камени рекао идеш као моја пратња да ми будеш телохранитељ. Мислим не конкретно да је рекао телохранитељ, али идеш као моја пратња то је подразумевало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он иначе имао неке људе који су га обезбеђивали свакодневно, дакле неке људе типа телохранитеља, пратње?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Да би били поред њега то је то било, али пошто је увек био у нашој јединици међу нама, самим тим када смо пред њега били смо и телохранитељи мислим условно речено телохранитељи, били смо војници, били смо на првој линији фронта били смо спремни војници и самим тим би га и заштитили од било какве опасности. Значи конкретно није имао телохранитеља али кажем пошто је војска увек била поред њега, његова безбедност је била дефинитивно на високом нивоу да кажем. Кренули смо према Овчари, тај пут ја не познајем тако да не могу да га опишем а и давно је било а и не знам иначе тај део према Цветном насељу према Миловом брду познајем али остали део Вуковара не познајем што после пада Вуковара сам отишао кући. И дошли смо до те Овчаре до тог хангара и прошли смо улаз чини ми се 5 до 10 метара од улаза смо паркирали кола. Заправо, Камени је паркирао кола. Када сам изашао било је много људи испред тог хангара, била је наша војска, било је разних униформи, било је белих опасача, и маскирних униформи и обичних униформи СМБ, било је много људи са разним униформама. Како и зашто заправо не знам ко ми је рекао да унутра има хрватских заробљеника, ја сам ушао у хангар и све време тих 15 минута колико сам тамо био био сам у хангару. Морам рећи да у хангару за време мог боравка нико није малтретиран и нико није злостављан физички. Хрватски војници су седели по ивицама хангара или су лежали како ко, полулежећи или је неко лежао. Ја сам стајао ту и гледао сам све време, гледао сам их једноставно из радозналости утолико, они су говорили да су то велике јединице хрватске тако да сам гледао велике јединице хрватске из радозналости из жеље да видим супротну страну са којом смо ратовали 2 месеца непуна или можда 2 месеца. После тога, после значи неких ја бих рекао чак и 15 минута долази Камени. За време мог боравка у хангару морам рећи где су остали, они су ту негде, дакле испред хангара или у хангару, али ја их не видим, ја их нисам пратио шта раде и шта чине. После значи тих непуних 15 минута Камени долази и каже строжијим гласом каже «идемо одавде» или «бежимо одавде», сад коју наредбу је баш рекао не могу конкретно да кажем, давно је било, али у сваком случају рекао је строжијим гласом. Ја сам извршио као и пре тога можда хиљаду пута када ми нешто каже значи изашао сам са њим из хангара, чекали смо минут, два, сели смо сви, сад морам опет да будем неодређен, да ли сам сео позади или напред не могу да будем сигуран али 70% да сам сео позади, можда 30% да сам сео напред то су ситни детаљи у свему томе да морам и рећи да сам већа искушења имао и већи стрес сам доживео на линији фронта него ту зато што нисам ни у једном тренутку видео ни било какво злостављање ни стрељање тако да на мене то није оставило неки страшно велики притисак ни стрес, али тако да тих ситних детаља не могу да се присетим, да ли сам седео напред или позади али 70% да сам седео позади. Значи отишли смо неких 100 метара заборавио сам да кажем да је ту и Мирко ушао са нама и отишли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он има неки надимак можда?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Нема, Мирко нема надимак јер Мирка познајем, виђао сам га у позадини, са њим нисам био на првој линији фронта, то морам да кажем, познајем га као, можда сам попричао можда два, три пута са њим нешто неформално али ништа конкретно никада о било каквој ситуацији на фронту или нисмо улазили никада у неки већи дијалог, једноставно то било тако нешто пријатељски две, три речи. Мирко улази ту значи са свима нама и

ми крећемо, морам само још да кажем да, када сам ја изашао ја трактор не видим, то морам да кажем, значи не знам да ли још утоварају или да ли је кренуо, ја трактор не видим, трактор није ту и морам још да будем одређенији, одређени сведок који је рекао да је то била колона то је неистина, никакве колоне није било и то вероватно могу да посведоче сви остали, никакве колоне ту није било. Значи, одлазим у том правцу, неких после 100 метара, то сам се накнадно сетио, ми смо се заглибили у неко блато. Ја пошто сам био рањен остајем, седим, Камени вози, после 5 до 10 минута они су нас изгурали, вратили су се у кола и сели и ми смо се вратили назад. Када смо се вратили назад негде испред хангара Камени је стао на тренутак, знам да је ту била жучнија расправа, с ким се расправљао не знам, можда чак и псовка, али стварно не знам шта је рекао знам само да је било значи у некоме једу и он је кренуо назад за Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је изашао из аутомобила напоље па се расправљао или?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не нико није изашао из аутомобила то је још једна неистина, нико није изашао из аутомобила, дефинитивно нико није изашао из аутомобила пошто цела ситуација је већ била тако напета тако да нико није изашао из аутомобила. Ми смо кренули према Вуковару и у томе ја знам да је неко говорио догодиће се зло или у томе смислу. Сад не могу конкретно да кажем да ли је неко рекао побиће их или догодиће се зло или ће бити зла или у том смислу, али већ тад сам почео да наслућујем шта се може догодити и шта ће се догодити, тако да негде пред Вуковар или улазак у сам Вуковар или можда већ у Вуковар пре него што ћемо се паркирати ја сам испричао оно о Женевској конвенцији, рекао сам постоји Женевска конвенција и да једнога дана или од наших или од непријатеља могуће да ће се Србима због овога судити. При том понављам поново то јесам испричао, после су ме моји пријатељи и подсетили на то – ратни другови. Ја одлазим, излазим, не идем на ту вечеру, ја одлазим према Цветном насељу, они остају код тетка Радојке чини ми се то је та команда одакле смо и кренули они ту остају, ја одлазим ка Цветном насељу и то је све што могу да кажем за тај догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви у хангару, тих 15-ак минута, кажете нико није малтретирао те заробљене, они су ако сам Вас добро схватио, с једне и с друге стране од улаза с леве и десне стране седе, леже, полулеже тако објасните?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Могу објаснити као што сам ушао на ова врата, значи само је хангар мало дужи од ове просторије, они седе уз ивице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су одвојени нечим?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не, они седе или леже уз ивице хангара. Велика група војника је ту у средини, наших војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су на неки начин одвојени ти уза зидове хангара од војника?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Пазите, хангар је једна празна просторија, значи нема ништа, наша група војника стоји у средини, они седе или полулеже по ивицама хангара један до другог. Са леве стране млади војници 18, 19 година су са аутоматским пушкама, да тога сам се ја сада присетио. Значи лева страна од мене ако је ово био хангар, значи са леве стране од мене иза њих су млади војници са аутоматским пушкама од 19, СМБ, немају маскирне униформе значи млада војска, регуларна војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовна војска?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Јесте редовна војска. Овде у овој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали беле опртаче или, не знате?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Белих опасача је било у овој групи испред хангара када сам улазио, значи било је белих, маскирних, било је СМБ, једноставно била је мешавина свега и свачега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти заробљени уз ивице хангара, како су они изгледали, како су Вам деловали, да ли су тучени, дакле, да ли је било модрица на њима, да ли су крварили?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Чини ми се да сам видео завоје, можда један, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били обучени?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Цивилна одећа, здраво су ми изгледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били у униформама?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не нису били у униформама, били су у цивилним оделима али су ми изгледали веома здраво, изгледали су ми као војници, значи као када би нашу војску неко скинуо и поседао тамо, изгледали су ми здраво једноставно не могу да кажем њихово психичко стање, али изгледали су здраво и нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било жена, деце?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не, то је толика неистина значи нико није био, жене не знам, али за децу то је 100% гарантујем да није било деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви први пут видели трактор и приколицу?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ја док сам стајао ту почело је комешање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били у хангару?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Јесте. Значи изнутра јесам видео трактор како прилази и после тога нисам више видео трактор. Кажем када је Камени дошао по мене да ли сам се ја окренуо да ли је та хрпа људи мени затворила поглед према том трактору, додуше нисам ни гледао тамо, него сам око себе гледао сам хрватске војнике, значи то је било једно кратко време, да ли је неко почео викати већ излазимо напоље или тако нешто, у сваком случају комешање је било велико. Кад је Камени изашао са мном до тих кола, већ трактора није било, кажем да ли је кренуо или где или шта то не знам, ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште га више нисте видели ни на путу којим сте ишли тих стотинак метара од кад сте кренули?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не, зато што та колона није постојала, опет хоћу рећи, та колона није постојала поготову та вектра иза нас није постојала она није постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас за трактор, Ви сте били сами на путу да сте се у једном моменту заглавили?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Заглавили смо се и кажем кад смо се заглавили после да ли гурали су вероватно, померали су лево десно успели смо да се извучемо из тог блата и кренули смо назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Мирољуба Вујовића, Станка Вујановића, Атанасијевић Ивана тада се звао Хусник Ивица?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Могу ли да се окренем само да погледам те оптужене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте господине Вујовићу хоћете устати молим?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Господина Вујовића сам можда видео једно два, три пута у Вуковару, али лично се не познајемо, никада нисмо причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели те вечери тамо?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу молим Вас устаните Ви.

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не Станка нисам видео са Станком сам причао једном приликом то сам и рекао, ушао сам у команду мислим да је у његовој кући била команда и да ли он или неко од његових рекао ми је да не треба да улазим тамо пошто то није моја команда ја имам команду код Каменог и ја више тамо нисам ишао, Станка сам видео неколико пута можда сам једно два пута попричао са њим те две три речи размене пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели те вечери?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не. Само хоћу да објасним да уопште нисам те људе виђао у Вуковару а те вечери нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате остале људе са оптужнице коју сте Ви добили изузев наравно ових који су били у Вашој јединици, помињете и Цецу, Кинеза?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Да ли мислите у Вуковару или на Овчари да ли сам их видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их познајете из тих ратних дешавања?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ћапала познајем из Вуковара пошто знам долазио је у команду, али на Овчари га нисам видео. Од осталих пошто их не познајем први пут видим сада овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, остале не познајете изузев ове из Ваше јединице Каменог, Цецу?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Једино кога сам видео после на пример 3,4 дана видео сам чини ми се Ћанија, чини ми се да сам њега видео али после Овчаре на Овчари не, а од ових осталих нормално познајем из своје јединице, добро познајем и Цецу и Каменог и Кинеза, то су ми ратни другови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајора Катића или Катић Слободана?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Мајор Катић је специфичан. Он је био интендант у позадини тако да њега слабије, он није долазио на прву линију фронта, њега сам слабије виђао, те вечери на Овчари поготово га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквог светла у хангару?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да је била ноћ?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Да било је светло чини ми се да је испред хангара било осветљено и у хангару чини ми се. То не могу баш стопроцентно да кажем али било је осветљено како и на који начин не могу конкретно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ико забрањивао да уђете уопште у хангар, да ли је спречавао тај улаз?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не, ја када сам ушао нисам никога ни питао него сам чуо од ових сад не знам кога сам чуо, пошто те људе не познајем, чујем да су неки хрватски заробљеници, ја сам право ушао у хангар, могуће да сам испред хангара био видео бих неког од ових које Ви говорите, али нисам био значи испред хангара већ сам сво време био у хангару а у хангару сам био сконцентрисан на хрватске заробљенике и њих сам посматрао тако да нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли на Овчару да ли је било каквих аутобуса тамо, возила других?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ја то нисам видео. Морам само још нешто рећи да од јединица од Мирољуба и од Станка ми се нисмо дружили много тако да ја те људе не познајем лично. Овде сад у суду сам их први пут видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је наредних дана било какве приче о томе шта се десило, да ли сте уопште чули шта се десило?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ја сам наредних дана начуо, онда се то причало доста, доста се људи и хвалило тиме додуше, али хвалило се из простог разлога што вероватно нису учествовали у борбеним дејствима и онда после рата да би добили неке заслуге једноставно се причало све и свашта тако да је било ту доста лажи, неистина. У сваком случају ја нисам знао шта је конкретно истина јер нисам присуствовао тако да је било разних прича, прича које овде вероватно не би имале никакву тежину и смисао да их износим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви чули да се нешто десило те вечери?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ја сам рекао ја сам већ кад смо ушли у Вуковар наслућивао да је могуће тако нешто да се догоди и тада сам испричао ту причу коју они, моји ратни другови, могу да кажу, чак морам рећи и Кинез ме је подсетио на то, сећам се Маре кад је то испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко Каменог касније помињао везано за то?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Па у колима ја сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредних дана?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Наредних дана и то морам исто рећи то у милицији урађено је импутиране су ми неке речи које ја нисам ни мислио да кажем ја као командир одељења нисам могао да знам да ли су Мирољуб или Станко били команданти ТО. Ја знам да су људи били команданти неких чета, неких јединица, можда улица, можда у сваком случају одређене групе људи, ја не могу да знам да ли су они били команданти ТО. И желео бих поново да кажем и оног случаја када сам рекао када ми је неко рекао да смо жаргонски испали дволични, већ да не користим неку праву реч, зато што је Камени повукао, ја не знам ко су ти људи, они јесу то нама рекли тог дана сутра или прекосутра рекли су да је Камени кукавица или плашљивац и повукао је своје људе није хтео да учествује у томе. Иза тога стојим, Камени није хтео да учествује у томе и Камени је можда један од ретких или можда, сад то је моје лично мишљење не мора да буде тачно, али један од ретких који није хтео да учествује у томе и који је отишао. Опет кажем, могуће да много њих није хтело да учествује, ја то не знам, не могу ту да будем објективан, али оно што сам ја видео, оно што сам заправо чуо поготово у колима када је Камени говорио да не жели да учествује у томе и да је био неки сукоб или нека расправа сад не мора да буде сукоб могуће да је била нека расправа, неки дијалог између њих Станка и Мирољуба с једне и Каменог с друге или обрнуто већ како је било то ће вероватно много боље Камени или Кинез да објасни, да је била, била је нека расправа, нека гестикалација како каже Кинез у оном свом извештају, ја сам касније у колима начуо да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то нисте видели, ја сам то тако схватио да Ви нисте ни видели ни чули.

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Јесам чуо у колима кажем да је био неки сукоб или нека расправа, не могу сад да кажем којег интензитета је то било, али у сваком случају нешто, је било, то њих морате конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у униформи те вечери?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не ја сам био, пошто сам био рањен а иначе пре тога сам поцепао униформу јер сам се провлачио кроз разне буџаке Вуковара значи имао сам, не знам ко ми је од другога набавио, имао сам спитфајер јакну, имао сам СМБ панталоне војничке обичне, чизме, рука ми је била увијена, имао сам за појасом који се није видео зато и неки кажу нисам имао оружје, имао сам оружје, али је било с унутрашње стране имао сам «Бровинг» 7,65.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Јесте, касније сам сазнао да постоји 7,65 и «Бровинг» 9мм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико у то време Ви рекосте да сте командовали, да сте били десетар, да сте командовали десетином?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Командир одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир одељења, то је то, колико је у то време ваша јединица бројала бораца, колико вас је било?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: То не би могло да се каже колико зато што ја кад сам дошао било нас је можда негде 50-70 у јединици, али брзо кажем Камени је пустио велики број војника због недисциплине а друго много је избачених, мислим чак 16 у првом нападу да је рањено и нешто погинулих чини ми се не могу тачно конкретно 16 или 18 тако нешто. Велики број је момака избачено из строја било, тако да сам ја после 10-15 дана добио, условно речено, унапређење и постављен сам за командира одељења. Чини ми се да су тад погинули неки момци веома храбри српски јунаци Јоја беше и још један дечко из Шида, чијег имена не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово вече о коме причате, да ли знате кад је то датумски било?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: То не могу да одредим 19. или 20. већ вероватно ће неко други боље то одредити ја не могу то одредити као ни време и у које време смо тада били пошто кажем, тамо где сам ја био струје није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су завршене борбе у Вуковару, тада су већ завршене?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Дефинитивно су завршене, јесте завршене су борбе биле у Вуковару.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: Рекли сте да сте заједно са Каменим кренули за Овчару тада та врста неког његовог обезбеђења, да ли сте знали зашто идете, је ли вам неко рекао зашто идете на Овчару уопште, шта је био разлог, да ли сте Ви питали некога од присутних?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не није ми рекао.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: Шта је био разлог да се иде баш у Овчару, да ли је био неки?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: То је и милиција поставила питање, знате ако командант каже у војсци да идете негде не питате где идете. На крају крајева то је човек под чијом командом сам ја ратовао 2 месеца и много сам му веровао јер ако вас није изневерио у неким акцијама од животне битности или зашто би ме сада одвео негде или не знам, додуше рат се завршио једноставно ишли смо негде. Пре тога сам ја сећам се једном приликом ишао у Негославце са Каменим, то је једно село поред Вуковара, и тамо смо ишли код његовог пријатеља или рођака на вечеру и тад сам ишао с њим не знам тачно ко је још био поред нас тад сам ишао можда дан, два, три пре тога пре него што ће

Вуковар пасти. Значи у том тренутку када вам командант каже буди ту, буди ми обезбеђење, ви не питате због чега идете.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: У току тог пута, пошто претпостављам да је трајало неко време док нисте стигли у Овчару, да ли је неко коментарисао или причао о томе шта ће, где се иде, што се иде, шта се дешава, да ли сте Ви чули неки разговор међу њима који су били присутни у колима?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Једно време и они нису знали, мислим да су они ишли да набаве кола, мислим да је за јединицу требало да узме једна, двоја, троја кола, али у том тренутку нико од њих не зна да су тамо ратни заробљеници, нико не прича о томе конкретно, чак мислим да нико није помишљао него ни на крај памети да су то ратни заробљеници хрватски и да ће се догодити већ шта се догодило.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: А кад сте рекли дошли сте и видели сте тај хангар искључиво из радозналости како сте рекли ушли сте унутра никакав други мотив нисте имали?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Никакв други мотив нисам имао. Ја вам кажем нека један сведок каже да сам ја додирнуо неког хрватског заробљеника.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: Не, чисто мислим каква је била атмосфера, да ли било људи рецимо који су кукали, који су причали, молили, тражили да се изведу, да ли је била онако узбуђена атмосфера или нормална колко може нормално бити таква атмосфера у хангару? Како Вам је изгледала та психоза, да ли је било људи који су желели да причају, који су нешто молили и тако?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Па није тога било колико се ја сећам.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: Јер ипак кажете да сте били 15-ак минута, значи ипак је то једно време које траје, догађа се нешто за то време или не?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Видите, то су војници. Значи војници хрватски и српски војници на другој страни. Далеко да би то били људи који би кукали, плакали или молили. Значи таква психоза, неког еуфоричног стања није било ни на једној ни на другој страни. Већином они су били са те стране, ја сам их посматрао нико од није, ако јесу били а чини ми се да су била хрватска војска, нико није ни кукао ни запомагао. На крају крајева, до јуче су били у линији фронта и могли су да изгубе главу, зашто би сад кукали чак и ми зашто би ако већ имате толико храбрости да идете у напад зашто би кукали и плакали ако дођете у неку тешку, неизвесну ситуацију.

СУДИЈА БОЖИЛОВИЋ: И Ви сте самоиницијативно изашли како сам схватила, није Вас нико позвао да изађете из хангара?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Камени је ушао и рекао је бежимо одавде или идемо одавде, не могу да се сетим конкретно наредбе, али знам да је то веома строго рекао. Онда сам послушао то, изашао сам напоље и ушао сам у та кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у том хангару у који је он улазио било неког пописа, да ли је неко пописивао та лица у хангару?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ја се не сећам, тог пописа, могуће да је било пре, али ја се не сећам. Ја оно што сам видео кажем то сте сад чули.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је одржавао ред у том хангару?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: То ја не бих могао конкретно да вам кажем. У том хангару најмање што је био ред, била је огромна гомила војника који су били ту, који су причали, галамили, шта се све догађало, жагор је био међу њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам баш најбоље схватио, говорио је о томе да Мирољуба Вујовића и Станка Вујановића, ако сам добро разумео, није видео то вече уопште на Овчари, да би касније говорио о неком сукобу или већ чему између Мирољуба и Станка с једне стране и Каменог с друге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо причу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога и када?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Када смо отишли од хангара до Вуковара било је неког говора да се догодила нека расправа између њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Испред хангара док сам ја био у хангару, они ваљда испред хангара, ваљда је била нека расправа, ваљда, не могу ништа конкретно да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када су кренули за тим трактором с приколицом коју он није видео већ, ако сам добро схватио, долази до тога да се са једног пута скреће на други, заглављују се, окрећу се, да ли у том повратку пролазе поред хангара, задржавају се, застају или не или директно иду за Вуковар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ја сам рекао то. Значи, задржавамо се, Камени са неким веома жучно, да ли је псовка да ли није не могу да кажем, каже да не жели да учествује и тако некако, да неће да буде у томе, значи нисам га конкретно разумео све што је рекао, и креће са колима даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је да тешко се оријентише у времену није било сата, јели то била ноћ када су они дошли?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Јесте. Била је ноћ.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли је он пре овог догађаја ишао и када на Овчару и да ли је знао где је Овчара?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не никада.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ко је возио овај ауто «Пасат» у коме су се они налазили?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Камени.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Јел Камени каже идемо на Овчару и шта рече, ништа само вози? Какво сте Ви обезбеђени, а рањени сте нисам то схватио?

Јер кажете идем као његово обезбеђење а рањени сте?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Значи да имам за појасом пиштољ који се не види кажем спид паркер је преко њега и ту је Камени, ту је Цеца, ту је Кинез ту сам, значи идемо као обезбеђење нас троје, на крају крајева зашто би ако сам рекао Камени идем ја с вама он је рекао идеш као моје обезбеђење, ја ту немам шта да коментаришем, јесам рањен али идем значи зашто би ми остали на крају крајева.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Које је време дана било када су стигли на Овчару, а које када су напустили? Да ли је, какво је било време сад мислим на метеоролошке услове? Како је то било, да ли је било нећу сада да сугеришем ништа ако се сећа?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: То не могу да одговорим дефинитивно.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли може да се сети како је дошло ја ћу употребити његов израз, мало је ружан али тако је унет у записник, утоваривања људи у трактор како је дошло, ко је рекао, које људе, како су издвајани?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Пре свега, могуће да је стварно ружан израз, не могуће него сигурно, али ја нисам учествовао у организацији тога да уђу ти људи у трактор, значи ја не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли у истрази, то је оно што Вас пита пуномоћник?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ја сам био са стране и почео је жамор, почело је комешање, преплитање неко и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте рекли у истрази, па сте употребили управо те речи то је оно што Вас пуномоћник пита «ја мислим да су већ почели да утоварају људе у трактор који је био испред хангара».

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Да. Ја мислим зато што кажем ту је трабало можда још ја сам допунио још није унешено све, ја сам допунио и рекао сам да је почео жамор, да је почело комешање, да је почело нештода се догађа. Оног тренутка када сам изашао из хангара, трактора више није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ишта слично видели уствари, Ви рекосте ја мислим да су почели да утоварају људе у трактор, да ли сте Ви видели нешто тако да неко, не знам шта то значи утоварају?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Знате када је хангар на пример мало већи од овога када је ту у хангару по овом списку значи има 200 људи ових хрватских војника и унутра вероватно има 50-100 по мојој процени српских војника јел могуће нешто конкретније видети. Јел могуће конкретно сад поред толике масе људи испред мене да ја видим сад кога убацују, ко је наредио и шта је наредио, уз све то да мој командант није учествовао у томе и да људи који су били ту ја их не познајем први пут их видим као што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то разумемо, само хоћемо да нам разјасните.

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Али мислим како је могуће да ја сад знам ко је рекао ако ја те људе не познајем, први пут их видим, значи те беле опасаче, младу војску са маскирним униформама, резервисте, први пут их видим, од моје јединице било је нас пет, њих познајем. Додуше кажем видео сам и Мирољуба и Станка али пре у Вуковару, али их нисам видео на Овчари.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли је он видео овог свог командира Каменог, да ли га је видео ту у хангару, да ли је видео да он некога издваја из групе и тако нешто слично?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: То нисам видео, ја сам био у хангару сво то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте били сами тих 10-15 минута, не знате шта су други радили?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Нико није дошао до мене од њих, шта су они радили испред хангара то не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Из истраге каже да му је Камени у хангару рекао «бежимо одавде, идемо», била је нека ужурбаност у његовом гласу, шта сте Ви помислили када је он то рекао бежимо идемо одавде, због чега?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Па шта би војник помислио када му командант каже бежимо, идемо или уради то и то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па што да бежите, ви контролишете ту ситуацију?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Значи сад сам ја требао команданту да поставим питање зашто да бежим одавде. Командант је наредио да урадите то и идете са њим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, али није рекао ајмо, идемо, кренимо, него рекао бежимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он нама објаснио, то је наредба коју је он послушао.

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: То сте могли малопре Каменог да питате, ја не могу стварно конкретно да објасним.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде сте рекли да је у колима «знам да је у колима било нешто речи у смислу да се спрема неко стрељање затвореника», ко је то говорио?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не, ја нисам рекао стрељање затвореника, рекао сам зло, прочитајте мало боље зло.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па каже «знам да је у колима било нешто речи у смислу да се спрема неко стрељање».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Употребили сте те речи или стрељање или неко зло, па Вас пуномоћник пита да ли сте чули ко је то рекао, ко је то коментарисао, ко од присутних?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ништа конкретно, ја то не знам да вам кажем, то је било пре 13 година сви су да ли је рекао од наведених ових Камени, Кинез, Цеца или Мирко, ја то не знам, али у томе смислу било је неког говора.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли било речи у колима о неком стрељању?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ја сам рекао оно што сам рекао значи било је можда помена у неколико реченица спрема се неко зло, овде ће се догодити неко зло, спрема се неко зло, после 13 година ја дефинитивно не могу конкретно да кажем било је то и то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате тај који је возио трактор да ли је имао униформу?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Како да знам ко је возио трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако колега, па није то рекао?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, али ишао је иза трактора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није рекао да је ишао иза трактора.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па ишао је ауто је стигао трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, пратите шта говоримо, то није рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не он, не тврди он али ишао је са њима и онда је дошло до заглављивања?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Да, класично импутирање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Неко Вам је рекао овде сте у истрази поменули, па ме интересује ко, да је Камени испао «пичка» јер је извукао своје људе и није учествовао у стрељању на Овчари? Ко је то рекао?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Јесте. Ја због дотичних дама нисам хтео конкретно тако прецизно да кажем. У мојој изјави, ја сам опет хтео да објасним, ја не знам да ли су то били територијалци или група мештана или резервисти. Била је једна група која је рекла конкретно то што сте Ви навели, да је Камени испао кукавица због тога и тога, што није хтео да учествује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај израз?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Тај израз стоји апсолутно али кажем непримерен је овом суду.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате када је Мирко отишао на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам чуо Ваше питање?

НАТАША КАНДИЋ: Када је Мирко отишао на Овчару, пошто каже да се са њима вратио касније?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Мирко се вратио касније тачно, не знам значи о томе ништа, не бих могао прецизно да вам кажем. Не знам када је отишао на Овчару, знам само и то ме је доста збуњивало, кажем у току истраге, заправо не истраге него током саслушања у милицији, ја нисам могао да се сетим, знам да је постојао пети али нисам могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли «Мали Џо», сад кажете да је то Мирко?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Увек можда, увек сам говорио можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте можда, добро.

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Никада нисам конкретно рекао. Значи Мирко се само са нама.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте видели Мирка у хангару?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Нисам. Мирка у хангару нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: А како сте га и на који начин је ушао у ауто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преформулишите питање, боље рећи кад је ушао у ауто, кад сте га први пут видели, на који начин?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли га је неко позвао, како су га нашли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад га први пут видите?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ја мислим ја га видим у ауту први пут. Мирка видим први пут у ауту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада у повратку?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Мирка видим у ауту, Кинез је седео за воланом, да ли сам седео напред или позади, велика је могућност да сам седео напред, Кинез и Цеца сад не знам да ли с леве или с десне стране Кинез или Цеца.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте се вртили у Вуковар, да ли је командант сазвао јединицу, да ли је било неке смотре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је да је он отишао, где је он отишао. Немојте понављати, хајде да не понављамо питања оно што смо га већ питали да га не питамо поново, то сте и Ви колега Тодоровићу и колега, дајте да не питамо оно што је већ питано. Браниоци?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да нам Марко каже да ли познаје Штуку, да не говоримо сад име и презиме?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Штуку сам срео 3-4 пута на Вуковару, значи 3-4 пута сам га срео у Вуковару, чини ми се у Радићевој команди или испред Радићеве команде или код Бакија Радоје, у команди, да ли сам га срео тамо не знам тачно, али срео сам га 3-4 пута.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је Штуку видео после ратних дејстава?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Јесам, Штука је дошао са Кинезом код мене прошле године у априлу, мају, не знам тачно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Којим поводом је дошао?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Па то би могао детаљније да вам објасним. Они када су дошли, дошао је Штука, дошао је овај Кинез, ушли су код мене, ја сам их примио, јер не знајући да је Штука чак ни био на Овчари, ја Штуку нисам видео на Овчари, кад су ушли унутра не знам некако мени је то деловало неозбиљно већ како ми је деловало, у сваком случају нисам хтео ни у чему томе да учествујем. Да ли су они имали неку намеру да мени нешто кажу да ја нешто урадим или то не знам, али све ми је то изгледало некако нездрав по

мени виђење, само знам да сам рекао Штуки и то видим да није навео, било би добро да наведе шта сам му рекао «ја тебе нисам видео на Вуковару, ја и ти нисмо ратовали на Вуковару, ја и ти нисмо пријатељи на Вуковару, ја тебе нисам видео на Овчари». Значи све је завршено између мене и тебе. Значи, нисам те споменуо зато што те нисам видео. Могуће је да сам те видео на Овчари, значи нисмо пријатељи, нисмо другови али смо ратовали, и рекао сам ово сто постоји стоји онај ко је то учинио нека одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су хтели од Вас, шта су Вам рекли?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Па ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису се изјаснили у том смислу?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Нису, али никада ми неће бити јасно зашто је Кинез се уопште и дружио и зашто је долазио с њим, то ми неће никад бити јасно јер Кинез није имао чега да се плаши. Не знам зашто је то урадио, дефинитивно није имао чега да се плаши, није учествовао. Да ли се плашио да му неко нешто не импутира, да ли се плашио да ће неко нешто да му учини, ја не знам али у сваком случају моја реакција је била тако конкретна тако да можда нису ни пола сата код мене седели. Онда су попили пиво и отишли, пошто ја не пијем, они су попили пиво.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли зна ко је Бора Крајишник?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Бору Крајишника чак и сад кад смо се, значи 25-ог, чини ми се да смо се срели, Бора ме је подсетио да смо се ми видели, то он може исто да каже да ме је видео на Миловом брду, пошто чини ми се да, чини ми се сад то не могу конкретно да кажем, чини ми се да је Бора био код Станка или код Мирољуба, не знам тачно код кога од наведених команданата и ми смо се срели на Миловом брду. Ми смо ишли из Бошка Буха правца насеља а они су ишли са десне стране, сад не знам тачно како се то насеље зове, тако да смо се срели на Миловом брду, па је могло доћи до незгоде пошто су нам се војске судариле а нисмо знали да смо једна и друга српска војска. Бора ме је подсетио да смо се тада видели, иначе Бору Крајишника, осим тада, нисам видео.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли га је видео на Овчари?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не, на Овчари нисам видео Бору Крајишника.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је од покретања кривичног поступка до дана данашњег, осим лица која званично учествују у кривичном поступку, било ко долазио код тебе да разговара о том шта треба да кажеш на суду и како да се понашаш?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не, то морам рећи, осим Штуке и Кинеза, нико није.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Након покретања кривичног поступка, дакле од притварања?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Да, долазио је како да не, долазили су у фебруару и вршили су тачан притисак како на мене тако и на чланове моје породице. Мојој невеначној супрузи су чак претили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: А сад ја не знам дотичног господина, то је један господин овако са проседом, тада је имао брадицу, после чини ми се да није имао, када сам га још једном срео, али не знам ко је тачно. Нудио ми је да решим своје проблеме и да кажем истину, ја не знам чију истину, истина је једна колико ја знам, а ја је говорим, не да је говорим него сам убеђен да је говорим и нудио ми је да кажем ту истину још ми је наравно напоменуо како

је Штука решио своје проблеме. Ја сам на то рекао немојте ми само причати о Штуки, седите испред часног војника, и значи о томе се не може поразговарати. Мојој супрузи су говорили у суду да је ствар већ решена, да 40 година не гине, да је у штеку, како би се жаргонски рекло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је тај човек долазио код Вас?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не, није он дошао код мене лично него су мене позвали да ја одем код њега у канцеларију а канцеларија је од надзорника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у кругу затвора тамо?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Да све се у затвору одиграва, пошто из затвора нисам могао да изађем и тада ми је понудио све то. На крају је дошао господин Алимпић, судија и рекао ми је да није дошао да ми више нуди но да каже да ја предложим некога, мислим да је то мало префидније опет било, да ја предложим некога за специјалног сведока, да би ја могао то да решим. Мојој невенчаној супрузи су рекли да је ова ствар решена да ме 40 година чека тако да ја немам шта да бирам или да будем специјални сведок или да идем на суд, ево ја сам решио да добијем 40 година.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли познаје Дукић Николу званог Гиџа?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли може да нам каже колико је јединица којој је он припадао бројала људи отприлике у то време када су се одвијали догађаји на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ако може још једном да нам каже?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: То је доста варијало због тога што смо ми имали велике губитке у почетку, касније смо мање губитака имали.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Број само отприлике не морате целу анализу поново.

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не могу тачно конкретно да вам кажем, нека буде ту негде 50 до 100. Пошто нам је доста долазило добровољаца које смо ми враћали како да кажем.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ако сам добро схватио, вас пет из ваше јединице се тада налазило на Овчари тога дана, где су били остали?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Па, то конкретно не могу да вам кажем у Вуковару су били, јединица се тад осипала великом брзином, дејства су престала, Камени могуће да је планирао даље акције према Винковцима, могуће да није, ја то не знам али то не могу конкретно да вам кажем, у сваком случају у Цветном насељу чини ми се у Холивуду да је било наше војске. Та два места значи.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Каже да се осипала јединица да ли је почело неко раздуживање пре тога од пада Вуковара па до периода када се то догодило на Овчари?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Јесте, који су били недисциплиновани, који нису слушали команде, који су се понашали значи распусно, су терани из јединице то је Камени урадио и кажем у првој групи чини ми се да је Ћента да ли је баш Ћента или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то је било раније?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Јесте. Али и после тога Камени је константно људе који нису хтели да извршавају наредбе или који су правили проблеме терао из јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да Вас бранилац пита у овом правцу ако су борбе завршене да ли је почело неко, неки повратак људи својим кућама, то је добровољачка јединица била?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не можете мене то питати. Ја сам био још 3 дана, ја Вуковарчане не познајем, пошто је код нас мало било Вуковарчана можда је један био а можда ниједан у нашој јединици, осим Каменог.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је Шошић Ђорђе био са њим у јединици?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Конкретно у мојем одељењу није био, али знам да је Шошић Ђорђе био у јединици код Каменог и негде можда 7-10 дана пре пада Вуковара и он је између осталог са Тополом, како бих рекао, значи удаљен из јединице због чега и који разлог, то Камени и Кинез боље знају, ја нисам у томе учествовао, значи нисам га ја удаљио лично.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: То кад каже удаљен, предао је оружје и отишао из Вуковара, шта то значи?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не знам, ја вам кажем нисам пошто моје одељење је било у Цветном насељу, а чини ми се да паралелна улица са Новом да је ту био Топола, Жорж, чини ми се, нисам сигуран, значи километар ипо, два од мог одељења су били они.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се сећа да је у јединици са њим био и Ђетић, то је надимак, име је Ивица Андрић.

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: За Ђетића сам чуо. Чак чини ми се да би могао да га и препознам јер њега сам срео на дочеку рата, касније га нисам виђао, морам признати да у акцијама у којима сам ја учествовао није учествовао. Ја га касније нисам видео, али у почетку, значи почетак септембра, тада сам га виђао у Новој улици сам га виђао, једног малог дечка доста нервозног.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Лазо из Новог Сада да ли му то значи нешто?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Матић Љубомир?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Александар Ил?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ако би сте могли слике или надимке да ми говорите.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Имена Вам значи не значе ништа?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ништа.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Оптуженом када је понуђен, нуђен статус сведока сарадника може ли дати мало више детаља у односу на тај разговор који је водио са тим лицем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим човеком?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Пошто се тај господин обријао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледали сте га и после, сретали сте га и после тога?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Гледао сам га још једном. Да испричам конкретно шта се догодило у канцеларији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Једном приликом позвали су ме, питао сам да ли је адвокат или већ шта сам питао, не, идеш код надзорника у канцеларију. Када сам дошао тамо господин ми је рекао да седнем и да има са мном нешто да поприча веома битно. Нормално као и сваки пут кад ме надзорник назове, он ме иначе звао тако повремено да дођем код њих у канцеларију да попричамо, да ли има проблема и тако нешто. Кад сам дошао тамо господин ми је рекао да

седнем и онда је почео излагање како он жели да конкретно сад сваку реч не могу али у сваком случају да могу да решим своје проблеме тако што је Штука решио и онда сам ја рекао «немојте ми о Штуки причати ја сам ипак частан човек, ја мислим да у Штукином исказу има много неистина» и онда ми је он рекао «а кога би ти понудио за специјалног сведока», што је опет било крајње неумесно, кажем а пре тога је био већи притисак на моју породицу којој је речено да сам ја већ осуђен и да је неминовно да ћу добити 40 година тако да је ово био вероватно још једна врста притиска. После тога дошао је господин Алимпић, тако да је то вероватно константно рађено, смишљено доста да би притисак био толики да би ја вероватно или психички попустио, мада не знам какве би имали користи од тога.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: А да ли је у овом разговору који је господин имао са односно оптужени имао са господином било помињања неких имена са оптужнице?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Да ли сам ја споменуо?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Не него тај очигледно неко службено лице?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Осим Штуке нико није поменут, осим можда је и мала провокација рекао сам што не понудите Станку да вам он буде специјални сведок, а рекао сам и за Каменог, понудите Каменом и Станку нека вам они буду специјални сведоци. То је више била провокација пошто мислим да је то било веома понижавајуће.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: Да ли би препознао тог човека када би га видео о коме сад малопре говори?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Да вероватно бих.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: Колико сам схватио окривљени познаје Ваљаревић Горана по надимку «Мали Џо», да ли има сазнања да је исти био рађен?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Да.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: Када је био рађен ако може окривљени да каже?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: То не могу тачно да кажем, знам да је било рађен и да је пребачен на ВМА значи да је отишао ко ми је рекао то не могу тачно да кажем, али знам да је био рађен мислим да је имао прострелну рану па после ми је показивао у пределу стомака са тако прострелном раном нормално да је морао да лежи, значи процес који је морао да се заврши.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: И још једно питање, да ли има сазнања да га је неко обилазио од његових другова?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: То не могу, ја Џоа нисам обилазио пошто сам и ја тад био рађен, а не знам да ли га је неко обилазио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само желим да због јавности, Ви сте ми рекли када сам постављао питања о трактористи које није нарочито битно, али Ви сте рекли да он није могао то да види, а отуда су ми господа браниоци рекли да импутирам, ја никада ништа не импутирам, а и Вама само да кажем да је он рекао «ја сам ушао у ауто са Каменим и он је био заустављен иза оне приколице, односно трактора који је управо кренуо и пошто се ауто није могао окренути одмах ту поред једно време смо ишли за том тракторском приколицом око 100-200метара, дакле могао је видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он данас каже, значи ми причамо да је то његова одбрана.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је негирао данас ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад нешто друго, слажем се да му се ово предочи, ово прихватам дакле као Ваше тражење да се њему предоче тврдње из истраге јер је он данас заиста рекао да они нису ишли ни у каквој колони него су ишли неких стотинак метара неким путем где се може заглавити па су кренули назад.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, али ја нисам приметио да је он рекао нешто конкретно иначе ја не бих то питао, онда би рекао предочите.

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Могу ли да одговорим на то питање? Прво у томе исказу ја сам говорио у правцу, нисам говорио да идемо иза трактора, то никада нисам рекао да ми идемо иза трактора него у правцу. Ја сам касније сазнао да је у том правцу отишао трактор, из каснијих сазнања нормално. У том тренутку ако говоримо о конкретно ономе шта сам ја видео, ја нисам видео трактор, ми нисмо ишли иза трактора, касније сазнајем, дан, два, пет није битно да је у том правцу отишао трактор, ето то би био мој одговор.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председниче само два питања ако дозволите. Да ли се било ко од њих у тој ситуацији коју описује када су имали ту незгуду, када су се са аутом заглавили у блату, да ли се било ко од његових сапутника удаљавао у било коју страну од путничког возила?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Мрак је, ја не могу то да видим али у сваком случају после 5-10 минута ти људи су ушли у кола. Значи мрак је, они су гурали кола, они су некако изглибили, кола су се окренула и ми смо кренули. После 5-10 минута конкретно кажем да су ушли у кола, а мрак је био такав да једноставно нисам могао да видим да ли је неко 50 или 100 метара пролазио од тих кола ја не могу да знам, у сваком случају ти људи су после 5 до 10 минута ушли у кола.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Још само једно питање ако дозволите. Оптужени Љубоја о томе је нешто и рекао, да ли му је конкретно нуђен новац или је то његов закључак о томе да ће решити све проблеме, ово постављам питање због тога јер ће бити везано због мог браћеника и шта је њему нуђено?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Новац не, само ми је речено да ће ми бити решени проблеми и ја сам прекинуо тог господина.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Да ли је окривљеном његова супруга рекла ко јој је то претио са тих 40 година затвора?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: У канцеларији, ја претпостављам код господина Алимпића то се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте претпостављати само...

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Мислим да је тако било пошто можемо и конкретније то ћу сазнати у року од дан, два, могао бих сазнати одмах, а мислим значи у канцеларији господина Алимпића се то догодило, било је 4 до 5 људи унутра који су рекли да је мени већ пресуђено и да је једини излаз да будем специјални сведок сарадник и да је на њој да мене убеди у то, што је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања за оптуженог? Да ли остали оптужени имају питања? Господине Љубоја да ли Ви имате још нешто да кажете?

ОКР. ЉУБОЈА МАРКО: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања оптуженом нема, оптужени нема ништа више да изјави.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче ако дозволите, ја бих овом приликом можда је требало на самом почетку да кажем уствари једна примедба и предлог. Примедба се састоји у томе, сматрам да је на данашњем главном претресу повређено право одбране оптужених, а то се по мом мишљењу састоји у томе што наравно када смо сазнали од Вас на почетку главног претреса да је усвојен предлог тужиоца којим је признат статус сведока сарадника окривљеном Латинићу Божи - Бори Крајишнику, пре свега је било неопходно пре него што се крене са саслушањем оптужених да нам се достави решење којим је тај статус сведока сарадника признат, затим да нам се достави решење којим су издвојени записници о његовом ранијем саслушању и све белешке и наравно записник о његовом саслушању уколико такав записник постоји, наравно ванрасправно веће је о томе одлучивало и вероватно нешто од тога постоји. Дакле, требало је по мом мишљењу застати са претресом док се не види, односно док се не доставе сва та решења и док се не види да ли постоји записник о његовом саслушању. Мој предлог је, уколико такав записник не постоји, да се застане са претресом и да се наложи истражном судији да он саслуша сведока сарадника и да наравно се његов записник достави свима, односно да буду упознати, да буде саслушан у присуству бранилаца. Тек тада би се оптуженима омогућило да се дакле изјасне о свим доказима и свим чињеницама које им се стављају на терет, дакле које их терете, а одредба члана 4 Законика о кривичном поступку је посве јасна да се оптуженима дакле већ приликом првог саслушања а посебно приликом саслушања на главном претресу мора омогућити да се изјасне о свим чињеницама и свим доказима који их терете, наравно и којим им иду у корист. Ми сада у овој фази знамо да постоји један доказ, ми не знамо да ли тај доказ терети њих или иде у корист, али да би ту дилему разјаснили ми морамо дакле застати са претресом и урадити оно што ја предлажем, наравно уколико се Ви сложите. И остале колеге тако размишљају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо овај предлог и можда примедбу. То решење се доставља тужиоцу, доставља се том оптуженом и његовом браниоцу. Оно стоји у овом нашем спису, увид у њега, никакав проблем није, могли сте извршити у последњих неколико дана зато што се тек неколико дана налази у нашем спису и ништа више. Никаквог записника о његовом саслушању нема. Он није саслушан у судском поступку, још увек нико не зна шта ће нам он може рећи, то евентуално зна тужилаштво које је тражило да му се да тај статус. Ми можемо, уосталом то је у складу са законом, да га саслушамо у претресу, то нам је обавеза, то ћемо урадити, да га саслушамо на претресу у својству сведока сарадника. Дакле, по оним одредбама, можемо ради неке припреме, мада је оптужница и докази са којима оптужба располаже, оптужница, ове две оптужнице су стале на правну снагу још давно и давно. Тај доказ се појавио након тога и ја не мислим да смо ми са овим, због тога што се то издешавало последњих 5-6 дана, да смо ми на било који начин нарушили право оптужених на одбрану, тим пре што ћемо е сад кажем имамо две варијанте, или ћемо одредити да га саслуша преко истражног судије за време лета па када се уђе у доказни поступак да сви располажемо са већ сигурним стварима везано за то шта тај сведок зна, о чему говори, кога терети, кога не терети, то је једна варијанта, друга варијанта је да га

саслушамо у претресу, дакле, по први пут тек ћемо сви тада сазнати уствари о чему он то говори. Дакле, ја не мислим да смо нарушили право на одбрану на тај начин, можете извршити увид у списе, можемо ископирати то решење да га имате у склопу остатка списа.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председниче већа ја мислим да јесте нарушено право на одбрану у материјално-правном смислу али мислим и колега Јелушић што је рекао и формално-правном смислу. Ми смо данас тек сазнали да постоји такав један статус, чули смо и за то решење, међутим, ми не знамо сада тачно је оптужница је ступила на правну снагу и у односу на господина Крајишника ступила на правну снагу, дакле, последично ако би ми тако наставили а видимо и можемо претпоставити да је било извесних притисака током истраге, па и у овој фази до подизања оптужнице, односно ступања на правну снагу на окривљене ми можемо сутра очекивати да се опет неко појави и да каже, е сад слушајте ја желим да кажем како. Наиме, председниче већа о чему се ради, ми смо имали тзв. већ до сада сведоке сараднике, имали смо једнога који је у поступцима давао три, четири изјаве које су увек биле различите. На крају долази до тзв. уклапљања чињеница и сигурно да би ми имали овде и питања господину сведоку сараднику једном и другом, а да су да кажем да је на неки начин тужилачка страна изфаворизована на овај начин из једног простог разлога што ће они имати материјалне одбране наших клијената на битне околности и увек сведок сарадник који долази по свесту после исказа може да уклапа итд., тако да мислим да би било, и да је било упутно да ми прво, управо на начин на који сте Ви то рекли да је сведок сарадник саслушан код истражног судије у присуству наших маленкости и тужиоца те тада да ми знамо шта он изјављује и да је то уствари конструкција на основу које он добија један статус, а потом да он даје свој исказе на главном претресу. Због тога сматрамо да је повређено право на одбрану наравно у формално-правном смислу он је могао да добије статус то ћемо видети, ми за сада ништа не знамо, не знамо да ли та оптужница и даље против њега егзистира или не, да ли за њега исто постоји, да ли је ступила на правну снагу, шта је са тим оптужним актом итд., на крају то су дилеме које су мањкавости целог овог поступка иначе са заштићеним сведоцима које није јасно дефинисан. Због тога ја ћу сигурно предложити да се моји браћеници се не изјашњавају никако ни у ком случају док не будем имао исказ тог заштићеног сведока. Никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То практично једини предлог ако сам ја добро схватио, да се застане са претресом, па онда се наравно логично поставља питање а шта ако тужилац предложи сад у претресу да се да статус сведоку сарадника некеме тамо, неком од оптужених од осталих оптужених сад у овом претресу у току овог претреса?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па то је управо то председниче већа, јел да би се дао статус ми морамо да знамо на основу чега неко добија тај статус. Овде оптужени Боро Крајишник о коме говоримо директно њега највише терети други сведок сарадник. На основу којих то критерија он добија осим ако што каже господин Љубоја ако је било претње, каже ја сам частан човек ја не пристајем на то, знам шта је истина и готово. Значи сутра може да овога, на трећег, четвртог и петог и да сваки дан доживљавамо на главном претресу е више овај се не спомиње у оптужници и он нам на ова друга врата излази и каже ја сам сведок сарадник. Оно што бих ја предложио али мислим да би

било у складу са ЗКП-ом и не би била повређена материјална одбрана као ни право тог Боре Крајишника да се користи тим правом. Да Ви као председник већа управо одредите истражну радњу, посебну истражну радњу да тај сведок буде саслушан од стране истражног судије у присуству нас бранилаца, па тек онда да наставимо са поступком. Мислим да нема никаквих проблема да се то у једном дану реши да се он саслуша, да буде присутан тужилац и остали. Ето толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких других предлога, можда још?

АДВ. МАРИЈА ГУГОВИЋ: Судија, јел могу добити дозволу да узмем неке списе од опт. Мугоша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да узмете списе од оптуженог?

АДВ. МАРИЈА ГУГОВИЋ: Неке списе пре него што он буде саслушан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никакав проблем, само не знам какве би он списе могао имати у притвору изузев оно што смо му ми послали а Ви то имате код Вас.

АДВ. МАРИЈА ГУГОВИЋ: Немам, неке списе треба да ми да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Не наравно не можемо застати са претрес, заостајати са поступком, како се то предлаже да би се обавила ова радња саслушања тачно ван претреса првог саслушања ван претреса тог сведока сарадника, рекао сам да је то добра идеја за размислити да се то уради током лета када завршимо овај први део рада. На оном састанку који смо имали овде прије једно недељу дана, ја сам рекао да у овом првом сегменту рада планирамо ових пет, шест дана да само чујемо оптужене а да тек крајем августа улазимо у доказни поступак и том лета кажем би то могло да се уради преко истражног судије на начин како то предлаже одбрана и како је то уосталом урађено у неким другим предметима, али сад да застајемо са претресом да би смо прво то урадили нема никаквог разлога, не мислим да ћемо тиме нарушити на било који начин право на одбрану оптуженог и ми нико овде не зна шта ће тај сведок сарадник рећи, шта он може рећи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, на основу изричитог захтева мог брањеника ја сам данас дозволио да он изнесе своју одбрану, дакле, Ви можете сутра доживети да остали 15 или не знам колико окривљених да каже да се брани ћутањем и ми смо сутра завршили. Процесно је и то могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазимо у доказни поступак, па ми не желимо ни на који начин.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Колега Јелушић је управо у том правцу да не опструирамо поступак али исто тако не дозвољавамо да се тужилац са нама игра, дакле, израз је тврд и можда неспретан, међутим, зашто сам се ја јутрос сустао да уопште помињем тај записник, а основ оптужнице по образложењу оптужнице је исказ другог заштићеног сведока односно првог који конкретно дакле, говорим о конкретној ствари мог брањеника не помиње. Из тог исказа тужилац закључује да постоји основана сумња, али небитно је то што закључује Тужилац за ратне злочине него је врло битно да је тај исти закључак извео и ванправно веће овога суда и Врховни суд Србије кад је децидно и јасно можда из тог записника који је у спису ниједна реч ни у правцу индиције не указује да је мој брањеник учинио оно што му се ставља на терет. Дакле, да ли ванправно веће овог суда и Врховни суд Србије у тренутку када су одлучивали о мојој жалби на решење о продужењу притвора односно ово веће

вансправно о приговору има записник и неког другог сведока. Ми желимо само равноправан статус пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас колега извршите увид у списе предмета и видећете да тамо никаквог записника нема на решење. Нема записника.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: то значи да је веће које је пристало односно прихватило тај предлог учинило... и незаконито, да не може да постоји у кривичном поступку ништа што није у кривичном спису, али то нема, не може дакле на основу чега ће неко дати статус особи заштићеног сведока ако нема његова изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојим се да ово није место за ту расправу, зато што то одлучује неко други, о томе је неко други већ одлучио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ми немамо друго место да расправљамо о томе, нарочито што за нас из ове друге групе бранилаца још увек стоји забрана коју нам је дао истражни судија да јавно ово говорим, а ми нисмо чули данас да је скинута бар са тог дела поступка нека тајност, дакле, ја бих Вас молио да донесете такву одлуку, односно то није молба то је предлог. Ми још увек смо под ембаргом са једне стране забрањено нам је да контактирамо са јавношћу по питању овог предмета, са друге стране имамо податак да је и суд ускраћен за податке који су врло битни за поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми сада причамо о различитим стварима, решење, правноснажно решење да је некеме дат статус сведока сарадника и ми ћемо се у овом претресу понашати у складу са тим решењем, дакле саслушаћемо тог човека као сведока сарадника. Шта ће он рећи не знам ни ја ни ви још увек не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, да ли можемо чути одлуку, да ли је овај поступак за нас јаван или тајан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај поступак, да ли сте чули да смо искључили јавност, да ли је неко чуо да смо искључили јавност претреса?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ми нисмо чули да је скинут ембарго јер ми смо обавезани и потписали сви да ћемо док се то не скине чувати све што чујемо овде као тајна. Ја ту обавезу примам за себе, ја морам чути судску одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав ембарго ми нећемо скидати, суд овде одлучује да ли ће бити искључена јавност главног претреса или не, да ли ће то бити ако се искључује јавност главног претреса да ли ће то бити у целини или делимично. Овај претрес је јаван, нисте чули да смо искључили јавност овог главног претреса.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја сам овог тренутка чуо да је скинут ембарго. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ми нећемо застајати са претресом и поступком, настављамо пошто је сад 14,20 настављамо сутра по плану у 9,30. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА